

HARI SELASA
7hb. Disember, 1982

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KE-ENAM
SIXTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
First Session

MESYUARAT YANG KETIGA
Third Meeting

ISSN 0304 - 1697

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KE-ENAM**

SIXTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG PERTAMA
FIRST SESSION**

**MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING**

KANDUNGAN

Muka Surat

RANG UNDANG UNDANG PERBEKALAN (1983), 1982-Samb.

— 108

**RANG UNDANG UNDANG PINJAMAN PINJAMAN
(BANK BANK) (MEMPEROLEHI RUANG PEJABAT,
PERABOT PERABOT, PERALATAN-PERALATAN) 1982**

— 161

SELASA, 7HB. DISEMBER, 1982

HADIR:

Yang Berhormat Tuan Speaker (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N., J.M.N.)

Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)

Yang Berhormat Penasihat Undang-Undang (Encik Mohd. Saari bin Yusuff)

" " Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.M.P.N., D.J.N.)

" " Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Datuk Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim, D.M.P.N.)

" " Ahli Kawasan Penaga (Datuk Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, D.M.P.N., P.J.K.)

" " Ahli Kawasan Bagan Dalam (Datuk T. Subbiah, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N., P.J.K.)

" " Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Mohd. Shariff bin Hj. Omar)

" " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee)

" " Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Lee Jong Ki, K.M.N.)

" " Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Mohd. Zain bin Hj. Omar)

" " Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee, J.P.)

" " Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ahmad bin Saleh, P.K.T., A.M.N.)

" " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)

" " Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Encik Samsuddin @ Md. Noor bin Ahmad, P.K.T., P.J.K.)

" " Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, J.P.)

" " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M.)

" " Ahli Kawasan Bagan Ajam (Encik Yusof bin Salleh)

" " Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik, P.J.K.)

" " Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)

" " Ahli Kawasan Teluk Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad)

" " Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Wong Hoong Keat)

" " Ahli Kawasan Penanti (Encik Jusoh @ Yusoff Hilmi bin Hj. Shafie)

" " Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Song Ban Kheng)

" " Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Hj. Md. Isa bin Hj. Ramli)

" " Ahli Kawasan Bukit Tambun (Dr. Khoo Soo Kheng)

" " Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)

" " Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat)

TURUT HADIR:

Setiausaha Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

DOA

Dewan bersidang semula jam 9.35 pagi.

Tuan Speaker: Rang undang-undang dibuka untuk perbahasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Datuk Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan bagi tahun 1983.

Tuan Speaker, Rang Undang-Undang ini bercadang menetapkan Kuasa Berkanun bagi Kerajaan Negeri Pulau Pinang membiayai perbelanjaan berjumlah \$43,986,680.00 untuk perkhidmatan sepanjang tempoh tahun 1983.

Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri mengaku bahawa belanjawan tahun 1983 dibentangkan dengan pandangan serta jangka sangkaan dan kesulitan-kesulitan pada tahun depan akibat kemeltesan ekonomi sedunia. Y.A.B. Ketua Menteri menyatakan lagi bahawa belanjawan tahun 1983 adalah sederhana tetapi teguh.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri mengadakan satu belanjawan tahun 1983 yang defisit sebanyak \$3,822,600.00. Ada yang menyatakan belanjawan defisit bukannya selalu tidak baik, Tuan Speaker, tetapi adalah bentuk biasa bagi beberapa negeri yang sedang membangun. Belanjawan defisit akan mengelakkan jabatan Kerajaan, lebih-lebih lagi dalam usahanya menambahkan hasil-hasil. Walau bagaimanapun, adakah jabatan-jabatan Kerajaan berusaha sebaik-baiknya untuk mengutip hasil-hasilnya?

Tuan Speaker, kita diberitahu kelmarin oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Dalam, Ahli Exco

yang mempengerusikan Jabatan Tanah dan Galian, bahawa tunggakan-tunggakan hasil terkumpul pada tahun 1978, 1979, 1980 dan 1981. Bila ditanya tentang tunggakan-tunggakan itu, Ahli Exco itu menjawab "Orang tak mahu bagi".

Tuan Speaker, apa yang mustahak ialah apakah langkah-langkah yang diambil untuk mengutip tunggakan-tunggakan itu? Tuan Speaker semestinya tunggakan-tunggakan pada tahun 1978 dan 1979 tetap dikutipkan jika usaha-usaha efektif dilaksanakan. Nampaknya ini menjadi kebiasaan dalam beberapa jabatan Kerajaan lain di negeri ini.

Tuan Speaker, laporan Ketua Odit bagi negeri ini untuk tahun 1979 menunjukkan Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang (PDC) dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang gagal membayar Kerajaan Negeri tunggakan ansuran bulanan sebanyak \$24.6 juta bagi tahun 1979. Jumlah ini mengandungi \$23.7 juta hutang PDC dan \$895,000.00 hutang Majlis Perbandaran Pulau Pinang.

Ini menunjukkan adanya keambatan yang begitu lama bagi menjelaskan sejumlah itu termasuk faedah-faedah yang terkumpul sejak tahun 1975.

Tuan Speaker, laporan itu menyatakan bahawa Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang membuat overdraf sebanyak \$3 juta dari sebuah bank tempatan dan meminjam sebanyak \$19 juta dari Bumi-putra Merchant Bankers Bhd. Laporan menambahkan prospek PDC membayar secara beransur nampaknya tidak mandatkan apa-apa kebaikan dan kedudukan Kerajaan Negeri didapati terjejas sebab dikehendaki membayar balik pinjamannya kepada Kerajaan Persekutuan.

Tuan Speaker, laporan menyatakan lagi bahawa hutang-hutang Kerajaan Negeri diperbanyakkan dari \$14.42 juta pada tahun 1978 ke \$157.23 juta pada akhir tahun 1979. Dari \$157.23 juta, 60.75% dipinjamkan kepada PDC. Gambaran ini tidak begitu memberi galakan. Sebagai Pengerusi PDC, Y.A.B. Ketua Menteri mesti mengkaji semula kesanggupan kewangan PDC.

Di antara keempat-empat anak syarikat PDC, ada dua syarikat, Tuan Speaker, iaitu Penang Shipbuilding Corp. Sdn. Bhd. di mana PDC mempunyai milikan equiti sebanyak 98.14% dan Malaysia Foods Bhd. di mana PDC mempunyai milikan equiti sebanyak 62.7%. Dalam melakukan kerugian-kerugian, Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri sebagai Pengerusi PDC harus perbaiki rumah sendiri dahulu.

Y.A.B. Ketua Menteri menyatakan Rang Undang-Undang Perbekalan 1983 bercadang mengadakan belanjawan yang sederhana tetapi teguh yang selaras dengan seruan kesederhanaan (austerity drive) memandangkan kemerosotan ekonomi. Tuan Speaker, adakah Kerajaan Negeri menggalakkan kedudukan selaras dengan desakan sedemikian atau cuma pada peringkat kata-kata sahaja? Tuan Speaker, pada pendapat saya Kerajaan Negeri cuma berpura-pura sahaja.

Saya beri satu contoh, Tuan Speaker. Baru-baru ini enam orang wakil telah dihantar ke New Delhi untuk menyaksikan Sukan Asia dengan perbelanjaan dibiayai oleh pembayar-pembayar cukai. Enam orang ahli-ahli ini ialah Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (yang menjadi Ketua Rombongan), Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam, Yang Berhormat

Ahli Kawasan Kubang Semang, Pengarah Jabatan Kebudayaan Belia dan Sukan Pulau Pinang, Encik Abdul Halim bin Abu Bakar dan Penolong-Penolong Setiausaha Kerajaan, Encik Safwan bin Jaafar dan Encik Abdul Wahid Che Teh. Tuan Speaker, perbelanjaan lawatan mereka dikatakan menelan lebihkurang \$20,000.00. Perjalanan mereka itu adalah tidak perlu, disalah nasihatkan dan membuang duit rakyat memandangkan kemelesetan ekonomi yang kita alami sekarang. Kerajaan telah bekukan beberapa projek utama untuk mengubati kesan-kesan kemelesetan ekonomi dan kini terdapat Kerajaan Negeri mengadakan lawatan-lawatan yang tidak perlu dan tidak berfaedah kepada negeri kita. Sewaktu mengalami kesulitan, kita tidak mampu membuang wang yang sangat-sangat diperlukan. Saya mendesak Kerajaan menerangkan perlunya menghantarkan perwakilan tersebut.

Tuan Speaker, ada lagi satu contoh lawatan Y.A.B. Ketua Menteri baru-baru ini ke luar negeri yang adalah tersalah langkah. Perlukah Yang Amat Berhormat membuat lawatan tersebut pada ketika ini? Seluruh negara kita menetapkan perbelanjaan. Y.A.B. Perdana Menteri dan Timbalannya telah bersetuju untuk mengurangkan pendapatan mereka bagi memastikan kedudukan kelemahan ekonomi negeri kita ketika mengalami kemelesetan ekonomi dunia. Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri harus menyatakan di Dewan ini jumlah perbelanjaan yang dilakukan oleh perwakilan yang diketuai oleh beliau itu. Adakah lawatan itu sangat-sangat dikehendaki? Saya berharap Y.A.B. Ketua Menteri dapat menerangkan perkara ini selepas ucapan saya dan Ahli-Ahli Yang Berhormat lain yang mengambil bahagian dalam perbahasan ini.

Tuan Speaker, biarlah kita perhatikan satu lagi kejadian pembuangan wang rakyat dalam konteks menghadapi kemerosotan ekonomi. Walaupun adanya bantahan rakyat, 10 orang Ahli Majlis Tempatan pula telah membuat lawatan baru-baru ini ke Kota Bharu. Adakah lawatan ini sangat diperlukan dalam masa yang rumit ini? Adalah cuma membuang wang rakyat kalau hendak disifatkan secara kesimpulannya.

Tuan Speaker, tidak ada gunanya belanjawan tahun 1983 dibentangkan setelah diambil kira kesan-kesan kemelesetan ekonomi dunia kalau tidak ada langkah-langkah diambil bagi mengelakkan dari berlakunya kerugian wang rakyat. Adalah sangat mustahak bahawa ketika mengalami tempoh kemerosotan ekonomi dunia kita mesti menyusun keutamaan-keutamaan dengan baik.

Tuan Speaker, memandangkan kepada kejadian-kejadian yang saya sebutkan tadi, Kerajaan Negeri telah salah aturkan keutamaan-keutamaannya. Walaupun adanya kemelesetan, kita tidak boleh mengabaikan kepentingan rakyat Pulau Pinang. Kepentingan-kepentingan rakyat sentiasa dimestikan dan dikekalkan.

Tuan Speaker, rakyat Negeri Pulau Pinang adalah rakyat yang bangga. Negeri kita sentiasa memimpin dengan efektifnya. Negeri Pulau Pinang mesti menjadi sebuah negeri yang bebas berdaulat. Tuan Speaker, Negeri Pulau Pinang yang diasaskan oleh Sir Francis Light dalam tahun 1786 dilepaskan dari kurungan penjajah British pada 31hb. Ogos, 1957 ketika kita mencapai kemerdekaan. Sewaktu jajahan British, lencana negeri adalah sama seperti yang sentiasa disanjung selama ini termasuk tanda-

tanda jajahan iaitu 3 bulu burung kunta yang menjadi lambang peribadi The Prince of Wales.

Tuan Speaker, mulai 1hb. Januari, 1983, lencana Negeri Pulau Pinang dan lambang kuasa Yang diPertua Negeri akan diubahkan. Lencana baru adalah tanpa ciri-ciri kolonialisma British. Tuan Speaker, lencana ini akan mengandungi bentuk-bentuk yang selaras mengikut kehendak tempatan dan aspirasi kebangsaan. Adalah diperkatakan perubahan itu adalah selaras dengan seruan Kerajaan Persekutuan yang bercadang untuk mengubah lencana Malaysia.

Tuan Speaker, Seksyen 7 Enakmen Nama dan Lencana Negeri Pulau Pinang turut memperuntukkan sedemikian, 3 bulu burung kunta yang menandakan bentuk kolonialisma British akan diasingkan. Di antara lain gambaran kota yang mensifatkan Kota Cornwallis akan digantikan dengan satu gambar yang menunjukkan Jambatan Pulau Pinang — Seberang Perai.

Tuan Speaker, Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri, Tun Dr. Awang Hassan, telah memilih dengan baiknya simbol-simbol baru yang mengandungi pokok pinang sebagai simbol Negeri Pulau Pinang. 5 jalur putih dan biru menunjukkan lautan dan 5 prinsip Rukun Negara serta 5 daerahnya. Pokok pinang yang kini mempunyai segugusan buah pinang bagi menunjukkan kejayaan hasil dari usaha-usaha negeri diletakkan di atas Lencana Negeri.

Tuan Speaker, rakyat Negeri Pulau Pinang memang berasa bangga terhadap lencana kita ini. Nasionalisma yang menampakkan segala kesan-kesan penjajahan harus dikikiskan. Bagaimanapun, tidak

boleh dinafikan bahawa pihak British lah yang meletakkan kita ke arah haluan panah yang telah menyebabkan negara kita sering membangun di rantau ini.

Tuan Speaker, biarpun dasar British yang memecah dan memerintah, British telah memberikan kita pelajaran asas dan pengakuan yang sudah pasti menghasilkan kita mencapai kemerdekaan. Tuan Speaker, kemerdekaan adalah kerinduan yang biasa. Mana-mana negeri pun dalam Persekutuan kita memang ingin berdaulat. Soal yang saya ingin bangkitkan sekarang adalah adakah Negeri Pulau Pinang sesungguhnya sebuah negeri yang berdaulat (sovereign)?

Tuan Speaker, Artikel 1(2) Perlembagaan Persekutuan mensifatkan Negeri Pulau Pinang sebagai salah satu negeri dalam Persekutuan. Ini menyangkalkan negeri ini sebagai sebuah negeri yang berdaulat tanpa apa jua kepatuhan atau kewajiban kepada mana-mana negeri lain.

Tuan Speaker, Perlembagaan Negeri Pulau Pinang memperuntukan bagi seorang Yang diPertua Negeri sebagai Ketua Negeri, iaitu serupa dengan negeri-negeri lain di dalam Persekutuan Malaysia. Negeri Pulau Pinang mempunyai Ahli-Ahli Dewan Undangannya sendiri yang dipilih oleh rakyat Negeri Pulau Pinang, namun Artikel 167(7) Perlembagaan Persekutuan meletakkan Negeri Pulau Pinang dalam taraf kolonial. Daripada penjajahan British, Negeri Pulau Pinang telah dikurniakan kemerdekaan yang dihadkan (qualified independence).

Tuan Speaker, Artikel 167(7) berbunyi:

“Persekutuan hendaklah membuat pembayaran tahunan yang

sama sa-bagaimana yang kena dibuat sebelum Hari Merdeka di-bawah Perkara 2 dalam Triti yang di-buat pada enam haribulan Mei tahun sa-ribu lapan ratus enam puloh sembilan antara Baginda Queen sa-bagai satu pihak dengan Raja Siam sa-bagai pihak yang satu lagi berkenaan dengan Negeri Kedah.”

Tuan Speaker, di bawah peruntukan Artikel ini, Kerajaan Persekutuan wajib membayar royalti setiap tahun sebanyak \$10,000.00 kepada Negeri Kedah bagi pihak Negeri Pulau Pinang yang menyatakan Negeri Pulau Pinang tidak payah membayar royalti adalah tidak mengikut kenyataan bahawa bayaran royalti kepada Negeri Kedah oleh Kerajaan Persekutuan. Jadi kita Pulau Pinang adalah dianggap telah merendahkan diri kepada Kedah.

Tuan Speaker, tidak payah siapa yang membayar royalti itu. Y.A.B. Ketua Menteri, ketika saya membangkitkan perkara ini pada tahun lalu, telah menuduh bahawa saya nakal dan cuba memburukkan perhubungan baik di antara rakyat Negeri Pulau Pinang dan rakyat Negeri Kedah. Y.A.B. Ketua Menteri memang tidak sedia untuk menyelesaikan perkara ini secara terus terang. Beberapa pihak di Kedah telah mengugut bahawa royalti harus dipertingkatkan kepada \$10 juta setiap tahun. Jika tidak Negeri Kedah akan mengambil balik Negeri Pulau Pinang. Saya terperanjat Y.A.B. Ketua Menteri telah mengeneipkan rayuan-rayuan saya bahawa sesuatu harus dilakukan untuk memberhentikan bayaran royalti itu semoga Negeri Pulau Pinang diberikan bentuk kedaulatan yang sebenar.

• Tuan Speaker, pada fahaman saya, tidak akan selesai masalah-masalah ini. Biarlah Y.A.B. Ketua

Menteri jadi pragmatik. Beliau patut mengambil berat tentang kepentingan negeri ini dengan sesungguhnya. Saya sedar beliau telah melompat masuk pihak Kerajaan setelah memenangi pilihanraya pada tahun 1969 di atas tiket pembangkang. Beliau telah membolot rakyat Pulau Pinang. Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri tidak berani menyinggung perasaan pemimpin-pemimpin UMNO sebab beliau telah memasuki sarung UMNO setelah mengkhianati rakyat Pulau Pinang. Seseorang yang sedia mengkhianati rakyat tidak boleh diharapkan untuk mengambil berat tentang kedaulatan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, kedaulatan adalah konsep yang mulia. Hanya orang yang mulia dapat memuliahkan kedaulatan, bukan "mengkarung politik" seperti Y.A.B. Ketua Menteri. Kami dalam Parti DAP mengambil berat tentang kepentingan rakyat sehingga ke peringkat maksima dan oleh kerana ini kami akan berucap serta membangkitkan sesuatu pada bila-bila masa sahaja tanpa pilihkasih dan dengan tidak rasa takut. Kami percaya terhadap proses demokrasi yang mana mesti serta menjamin kedaulatan sepenuhnya bagi semua negeri dalam Persekutuan. Negeri Pulau Pinang tidak boleh dibiarkan selamalamanya menjadi umpan atau cagar kepada Negeri Kedah.

Tuan Speaker, Artikel 167(7) Perlembagaan Persekutuan merujuk pembayaran royalti di bawah Artikel 2 Persekutuan pada 6hb. Mei, tahun 1869 di antara Raja Permaisuri England dan Raja Siam tentang Negeri Kedah. Adalah kerana persetujuan yang lama itu royalti dibayar kepada Negeri Kedah.

Tuan Speaker, adakah pembayaran royalti kepada Negeri Kedah buat selamalamanya? Pada 12hb. November tahun ini di Dewan Rakyat, saya telah menyatakan sama ada dicadangkan untuk memansuhkan Artikel 167(7) Perlembagaan Persekutuan supaya bayaran royalti setiap tahun itu diberhentikan dengan maksud bagi memberikan kedaulatan yang sebenar kepada Negeri Pulau Pinang. Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Datuk Haji Suhaimi telah menjawab bahawa \$10,000.00 royalti itu hanya sukebiasaan (formality) sahaja. Saya telah bertanya berapa lamakah Kerajaan Persekutuan bercadang hendak membayar royalti kepada Negeri Kedah dan jawapannya adalah selama Artikel 167(7) tidak dipinda atau dimansuhkan. Oleh yang demikian, adalah jelas bahawa sehingga dan sampai langkah-langkah diambil oleh rakyat Negeri Pulau Pinang untuk merayu bagi memansuhkan Artikel ini, Tuan Speaker, ada kemungkinan tuntutan-tuntutan oleh Negeri Kedah akan dibuat lagi pada masa depan.

Tuan Speaker, memang Negeri Kedah telah membuat rayuan kepada Kerajaan Persekutuan bagi menambahkan lagi royalti dari Negeri Pulau Pinang. Menteri Besar Kedah, Y.A.B. Datuk Sri Syed Nahar Shahabuddin menyatakan sedemikian di Dewan Undangan Negeri Kedah pada 18hb. September tahun ini ketika menjawab wakil PAS dari Langgar Limbong. Yang Berhormat Tuan Syed Yassin yang meminta sama ada Kerajaan Kedah berpuashati dengan bayaran tersebut. Datuk Sri Syed Nahar menyatakan Kerajaan Negeri Kedah telah beberapa kali meminta menambahkan royalti bagi mencerminkan keadaan zaman sekarang. Menteri Besar menambahkan lagi baha-

wa Negeri Pulau Pinang adalah sebuah pulau yang pesat membangun dan dirasakan royalti itu terlalu kecil.

Menteri Besar juga memberitahu Dewan itu bahawa perkara royalti itu pernah dibangkitkan kepada Allahyarham Tun Abdul Razak dan kemudiannya dibawa ke pengetahuan Datuk Seri Dr. Mahathir Mohamad, tetapi Kerajaan Persekutuan telah menolak permintaan Negeri Kedah. Bagaimanapun, Kerajaan Persekutuan telah bersetuju menambahkan peruntukan kewangan bagi pembangunan Negeri Kedah.

Tuan Speaker, pada 19hb. Disember, 1980, bekas wakil rakyat dari Langgar Limbong, Datuk Sudin Wahab telah mendesak Kerajaan Negeri Kedah mengambil alih Pulau Pinang dan Seberang Perai atau menambahkan royalti dari \$10,000.00 hingga \$10 juta setiap tahun. Pada 19hb. Ogos tahun ini, Datuk Sudin Wahab telah menyebut bahawa Negeri Pulau Pinang dan Seberang Perai patut dikembalikan kepada Negeri Kedah ketika British memberi kemerdekaan kepada Malaya. Beliau berkata, sewa tanah ditukarkan kepada nama Kerajaan Malaya (Malayan Government). Memang perasaan sentimen begitu pasti berlaku. Memang Negeri Kedah akan menggunakan perkara ini di masa hadapan untuk menambahkan royalti atau serah balik Negeri Pulau Pinang kepada Negeri Kedah, kalau tidak mengapa pula perkara ini dibangkitkan kepada Perdana Menteri sekarang?

Tuan Speaker, adalah pendapat saya bahawa persetujuan tahun 1869 tidak boleh dijadikan satu bentuk yang tetap daripada Perlembagaan Persekutuan. Walaupun tidak boleh dinafikan bahawa Negeri

Kedah pada satu ketika merendahkan kedaulatan Pulau Pinang, sudah sampailah masanya bagi Negeri Pulau Pinang mempunyai kedaulatan yang sepenuhnya bersama dengan negeri-negeri lain.

Tuan Speaker, persetujuan itu dibuat pada masa penjajahan di antara dua kuasa asing, iaitu Negeri Siam dan Britain. Memang tidak dihasratkan persetujuan itu ditetapkan selama-lamanya. Negeri Kedah tidak boleh menganggap Negeri Pulau Pinang sebagai tanggungannya. Selepas suku abad kemerdekaan, Tuan Speaker, sudah sampailah waktu bagi Kerajaan Persekutuan menimbang semula kebijaksanaannya menimbangkan peruntukan Artikel 167(7) Perlembagaan Persekutuan. Buat sementara waktu, kita patut menolak ugutan itu. Memang tidak patut Negeri Pulau Pinang dianggap sebagai umpan untuk mendapatkan peruntukan yang lebih lagi dari Kerajaan Persekutuan.

Tuan Speaker, Menteri Besar Kedah tidak sewajarnya menyentuh secara sensitif. Rakyat Pulau Pinang pun ada kebanggaannya. Harus kita mengujudkan perhubungan baik di antara kedua-dua negeri ini di mana perhubungan yang bersejarah ini sentiasa dipelihara. Perhubungan persahabatan di antara kedua-dua negeri ini tidak boleh dibiarkan terjejas. Biarlah Menteri Besar bayangkan apakah yang akan terjadi sekiranya Negeri Thai tuntutan pula Negeri Kedah mengikut sejarah dan biarlah praktikel dan sedia menerima kenyataan.

Pada satu ketika, saya pernah menjadi Ahli Dewan Undangan Negeri Kedah bagi Kawasan Bandar Alor Setar. Sebenarnya, Alor Setar adalah tempat pengasas saya bagi berkecimpung dalam bidang undang-undang dan bidang politik.

Bagaimanapun, Tuan Speaker, tuntutan-tuntutan oleh Negeri Kedah menyinggung kesabaran saya.

Tuan Speaker, saya mendesak Y.A.B. Ketua Menteri supaya sedia menghadapi kenyataan-kenyataan tentang perkara royalti. Pendirian Kerajaan Negeri adalah terlalu lemah. Hanya dengan mengatakan Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan bagi bayaran royalti adalah tidak mencukupi. Mengatakan amaun hanya \$10,000.00 tidak wajib kesan-kesan jangkamasa panjang mengekalkan keadaan yang pasti mengasingkan diri dari kedaulatan kemerdekaan dan integriti wilayah Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, berkenaan dengan kedaulatan negeri adalah menjadi tugas Y.A.B. Ketua Menteri untuk mendesak memansuhkan Artikel 167(7) Perlembagaan Persekutuan. Y.A.B. Ketua Menteri tidak semestinya rasa takut memaksa mana-mana pihak demi kepentingan Negeri Pulau Pinang. Saya menuduh Y.A.B. Ketua Menteri tidak mengendalikan dengan benar dan sesungguhnya sebagaimana dipastikan dalam angkat sumpahnya, di samping mengutamakan kewajipan dan kesetiaannya terhadap Negeri Pulau Pinang dan memelihara serta melindungi Perlembagaan Negeri Pulau Pinang. Seorang yang tidak memperdulikan integriti wilayah dan kedaulatan negerinya tidak boleh dianggap mempunyai kesetiaan dan kewajipan terhadap negerinya.

Tuan Speaker, perkara royalti bukanlah hanya satu ancaman sahaja terhadap kedaulatan Negeri Pulau Pinang. Pada 18hb. Ogos tahun ini, Sultan Perak pula telah membuat tuntutan terhadap tanah seluas 18 batu persegi di Seberang Perai Selatan iaitu di kawasan di antara Sungai

Krian di sebelah utara dan sempadan Pulau Pinang/Perak di sebelah selatan. Tuan Speaker, Sultan Perak membuat kenyataan akhbar tentang tuntutan tersebut walaupun beliau hanya seorang ketua tanpa kuasa *executive*. *He is just a figurehead*, dengan izin. Adalah tergesa bagi seorang Sultan mengambil alih seorang ahli politik. Pasti Sultan Perak mempunyai seorang Menteri Besar yang sanggup membangkitkan tuntutan itu kepada pihak-pihak berkenaan. Kalau pemerintah ingin berkecimpung dalam arena politik, biarlah mereka bertanding dalam pilihanraya. Memperalatkan mass-media bagi membuat tuntutan tersebut memang bukanlah arif, Tuan Speaker. Walau bagaimanapun, Sultan Perak telah memberitahu secara terbuka bahawa Baginda Sultan mahukan sebidang tanah kepunyaan Negeri Pulau Pinang itu. Sudah pasti Sultan Perak mendesak kesemua 21 orang Ahli-Ahli Dewan Rakyat Negeri Perak supaya bertindak mengambil tanah tersebut.

Sultan Perak menyatakan secara terbuka:

“Beta telah mengeluarkan arahan kepada Ahli-Ahli Dewan Rakyat dan terpulanglah kepada mereka termasuk Menteri-Menteri membincangkan perkara itu di Parlimen. Biarlah mereka mengendalikan tugas mereka. Kami akan perhati dahulu bagaimana mereka berucap di Parlimen.”

Dalam arahan bertulisnya, Tuan Speaker, Sultan Perak telah memerintahkan semua Ahli-Ahli Dewan Rakyat di Perak supaya membangkitkan persoalan kawasan sempadan Perak/Seberang Perai/Pulau Pinang dan bahawa sempadan di antara

kedua-dua negeri dipertentukan batasnya dengan satu jalanraya dan bukan dengan bukit-bukau atau sungai-sungai. Di samping itu, Sultan Perak mengumumkan bahawa ini bermakna kawasan Sungai Acheh itu terletak di kawasan Seberang Perai Selatan walaupun sebenarnya kawasan tersebut patut kepunyaan Negeri Perak. Seterusnya surat itu menyatakan bahawa kawasan tanah ini dimasukkan ke dalam Straits Settlement di bawah Perjanjian Pangkor pada tahun 1874 bersama dengan Pulau Pangkor, Pulau Sembilan dan Pulau Jarak serta Daerah Dindings supaya dapat membantu pihak British menentang lanun-lanun di perairan Melaka dan bahawa pada tahun 1933 Daerah Dindings serta Pulau Pangkor, Pulau Sembilan dan Jarak dikembalikan kepada Kerajaan Negeri Perak sewaktu pemerintahan Sultan Iskandar tetapi Kawasan Sungai Acheh telah dibiarkan di bawah Kerajaan British. Sultan Perak menyatakan lagi bahawa walaupun negara Malaysia telah mencapai kemerdekaannya, namun kawasan tanah itu tidak dipulangkan kepada Negeri Perak dan diharapkan bahawa Ahli-Ahli Dewan Rakyat akan mengendalikan tugas-tugas mereka bagi maksud memulangkan tanah seluas itu yang sepatutnya adalah kepunyaan Negeri Perak, dan mengakhiri surat itu dengan menyatakan bahawa butir-butir dan kenyataan-kenyataan lain boleh didapati di Muzium Negara dan di Arkib Negara.

Tuan Speaker, memang menarik perhatian Y.A.B. Ketua Menteri .....(ganguan).

Ketua Menteri: Tuan Speaker, untuk peraturan .....(ganguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor

(Encik Karpal Singh): On a point of order?

Ketua Menteri: Ya.

Tuan Speaker, peraturan 46 (xv) dan (xvi), kalau saya baca:

“(xv) Nama Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang DiPertuan Agong, Tuan Yang Terutama Gabnor Negeri Pulau Pinang, seseorang Duli-Duli Yang Maha Mulia, Raja-Raja Negeri-Negeri Melayu ataupun Tuan Yang Terutama Gabnor Negeri Melaka tidak boleh digunakan untuk mempengaruhi Dewan.

(xvi) Perangai atau tingkah laku Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang DiPertuan Agong atau Tuan Yang Terutama Gabnor Negeri Pulau Pinang atau seseorang Duli-Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja Negeri Melayu atau Tuan Yang Terutama Negeri Melaka atau Ahli-Ahli Dewan atau Hakim-Hakim ataupun orang-orang lain yang mentadbirkan keadilan tidak boleh dibangkitkan melainkan di dalam sesuatu usul yang asal”.

Tuan Speaker: Nama Duli Yang Maha Mulia tidak payah dibawa dalam perbahasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor
(Encik Karpal Singh): Nama tidak

boleh. Apa yang dibuat oleh D.Y.M.M. Sultan Perak dalam perkara ini boleh dibawa? Nama sahaja tidak boleh?

Tuan Speaker: Di sini sudah terang. Dalam peraturan 46(xvi) sudah terang dan jelas.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, peraturan itu ialah mengenai tingkah laku (conduct of character) D.Y.M.M. Sultan, tetapi perkara yang saya bangkitkan ini bukan di atas tingkah laku. Ini adalah satu tuntutan yang dibuat oleh Sultan Perak atas tanah Negeri Pulau Pinang, bukan tingkah laku atau *conduct*.

Tuan Speaker: Saya ingat tidak payahlah. Kita patut memberi kehormatan kepada Baginda.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Kami menghormati Sultan Perak, tetapi Sultan Perak tidak menghormati Negeri Pulau Pinang. Oleh kerana apa yang terjadi dalam sejarah, tidak ada apa-apa tuntutan bagi Sultan Perak terhadap Pulau Pinang.

Tuan Speaker, perkara ini sudah timbul dalam suratkhobar pada bulan Ogos. Ramai orang dalam negeri dan negara ini sudah tahu apa pendirian Sultan Perak atas perkara ini dan tentu kami mempunyai satu tugas untuk membawa pemikiran kami dalam perkara ini. Jika kami tidak boleh bercakap apa-apa di atas perkara ini, boleh jadi apa yang Sultan Perak bercakap itu adalah benar; boleh jadi kita kena serah balik tanah yang dituntut oleh Sultan Perak oleh kerana kami

tidak memberi penjelasan atas apa-apa yang dibangkitkan oleh Sultan Perak. *This is not a matter of conduct of character.*

Ketua Menteri: Tuan Speaker, mengikut peraturan.

Tuan Speaker: Kita ikut peraturan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, bolehkah saya dapat penjelasan apa yang terkandung dalam Peraturan yang disebutkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri — 46 (xv) dan (xvi)?

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya bukan hendak gagalkan ucapan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor, tapi tadi saya telah membaca Peraturan 46(xv) dan (xvi) dan sekarang saya teruskan membaca Peraturan 46(xvii):—

“Adalah salah pada peraturan jikaiau digunakan—

- (a) perkataan-perkataan yang menderhaka;
- (b) perkataan-perkataan yang menghasut supaya membe-rontak;
- (c) perkataan-perkataan yang harus akan menimbulkan niat jahat dan perasaan bermusuhan-musuhan di antara kaum-kaum yang berasingan di negara Persekutuan.”

Saya berharap Yang Berhormat akan membacanya dengan baik dan teliti.

Tuan Speaker, D.Y.M.M. Sultan Perak adalah seorang Sultan yang mempunyai ramai penduduk di dalam Negeri Perak dan adalah berdaulat. Oleh sebab itu Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor mestilah menjaga perkataan-perkataan yang digunakannya dengan seharusnya. Kalau tidak senang sahaja dirujuk mengikut perkataan beliau, "Sultan Perak baru-baru ini, Sultan Perak baru-baru ini". Inilah yang saya kata dia telah melanggar peraturan 46.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya tidak boleh lihat macam mana saya melanggar peraturan 46 (xvii). Apakah perkataan-perkataan saya yang "menderhaka"? Bolehkah saya tahu? Apakah perkataan-perkataan yang saya kata tadi perkataan-perkataan yang menghasut supaya memberontak? Bolehkah saya tahu?

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Tuan Speaker, bolehkah saya bagi penjelasan sedikit? Di antara perkataan yang digunakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor "Sultan Perak tidak menghormati". Itu merangkumi dua makna. Menderhaka dan menghasut.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Apa yang menghasut dalam cakapan saya itu? Apa yang ada di sini adalah kenyataan (facts). Sultan Perak ada buat tuntutan dan kami ada hak untuk menjawab.

Jangan takut. Nampaknya Kerajaan Negeri takut atas perkara ini.

Jikalau takut, letak jawatan. Ini satu perkara yang serious. Bukan sesiapa pun boleh buat tuduhan.

Ketua Menteri : Tuan Speaker, saya minta Ahli Yang Berhormat tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak boleh tarik balik. Jikalau takut kepada Sultan Perak, letak jawatan dan serahkan kepada orang yang lebih berani.

Ketua Menteri : Tuan Speaker, atas peraturan.

Tuan Speaker, saya harap Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bukit Glugor jangan tunjuk satu tokoh bangsawan di sini. Apa yang saya kata ialah sekurang-kurangnya apabila beliau menyebut nama D.Y.M.M. Sultan Perak, beliau mestilah membawa perkataan yang sungguh-sungguh hormat. Jika Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor tidak faham apa yang saya hendak tolong dengan beliau ..... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Jangan tolong, saya tahu apa yang saya cakap. Saya pun satu lawyer.

Ketua Menteri : Tuan Speaker, saya tahu, tapi ini Dewan Undangan Negeri.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Saya tahu ini Dewan Undangan Negeri.

Ketua Menteri: Ini Dewan Undangan Negeri dan bukan satu tempat yang saya hendak terima seorang *lawyer* di sini. Kalau beliau *lawyer* pun, itu di luar, dan itu lain fasal. Jikalau beliau melanggar peraturan di dalam Dewan ini, saya mesti bangkitkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Apa yang saya langgar? Mana saya langgar peraturan? Saya mahu tahu.

Ketua Menteri: Peraturan 46.

Tuan Speaker: Sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Mana ada langgar dengan peraturan itu? Oleh kerana Y.A.B. Ketua Menteri takut perkara ini sudah timbul dan kena bagi satu jawapan, beliau tidak mahu bagi peluang kepada saya untuk memberi penjelasan. Itu maknanya di sini.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, Peraturan 46(xvii) (c):

“perkataan-perkataan yang harus akan menimbulkan niat jahat dan perasaan bermusuhan-musuhan di antara kaum-kaum yang berasingan di negara Persekutuan.”

Tuan Speaker, penduduk-penduduk Negeri Perak .....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Di mana yang saya langgar? Di mana?

Tuan Speaker: Sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Jangan mengelirukan Dewan ini.

Ketua Menteri: Saya tidak mengelirukan Dewan ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Bila pun keliru.

Tuan Speaker: Sila duduk.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, inilah saya kata Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor telah melanggar peraturan.

Tuan Speaker: Saya sudah ambil keputusan berkenaan dengan perkara ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, jikalau nama tidak boleh disebut, apa yang ditimbulkan oleh Sultan Perak itu boleh disebut?

Tuan Speaker: Tidak dibenarkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Semua tidak dibenarkan. Apa yang dibenarkan?

Tuan Speaker, saya telah memberi notis untuk mengemukakan satu usul di Dewan yang mulia ini pada sidang ini bagi menolak tuntutan Sultan Perak, namun usul itu ditolak oleh Yang Berhormat Tuan Speaker dengan memberi

alasan Kerajaan tidak menerima apa-apa tuntutan rasmi dari Sultan Perak.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, sila duduk. Tadi pun sudah saya bagi tahu saya tidak benarkan nama D.Y.M.M. Sultan Perak dibawa ke dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak boleh disebut. Jika tidak boleh disebut, tidak ada tempat-tempat lain yang boleh disebut. Di Dewan Rakyat pun boleh disebut.

Tuan Speaker: Itu Dewan Rakyat, ini Dewan Undangan Negeri.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Adakah Dewan Undangan Negeri lebih besar daripada Dewan Rakyat?

Tuan Speaker, kelmarin Y.A.B. Ketua Menteri ada memberitahu kepada Dewan ini bahawa kita tidak ada apa-apa surat rasmi dari Sultan Perak atas perkara ini. Dalam fikiran, saya, Tuan Speaker, kita tidak payah menunggu penerimaan ancaman rasmi. Tuntutan tersebut telah dibuat secara terbuka sampai ke pengetahuan orang ramai, tetapi Kerajaan Negeri Pulau Pinang ingin mengasingkan diri. Ini adalah kelemahan lagi bagi pihak Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang.

Saya masih lagi ingat Y.A.B. Ketua Menteri telah mencabar saya mengulangi di luar Parlimen tuduhan saya tentang salahguna kuasa oleh Setiausaha Kerajaan yang lalu. Tuan Speaker, apabila saya membuat sedemikian, Y.A.B. Ketua Menteri mendiamkan diri. Beliau masih lagi tidak saman saya di Mahkamah. Sebaliknya Y.A.B. Ketua Menteri mesti melindungi Setiausaha Kerajaan sampai akhirnya.

Pegawai Kerajaan yang tertinggi sekali di negeri ini terpaksa mengundur diri akibat tindakan Y.A.B. Ketua Menteri yang membuat keputusan yang silap (misjudgement) dengan mencabar saya untuk mengulangkan tuduhan-tuduhan saya dalam Parlimen di luar Parlimen. Sepatutnya Y.A.B. Ketua Menteri memikirkan lebih dalam lagi sebelum menjejaskan Datuk Zainal Abidin. Saya masih lagi menunggu saman itu. Tidak keraguan, Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri telah mengkhianati Setiausaha Kerajaan beliau yang lalu. Pada pendapat saya, Tuan Speaker, saya cakap lagi sekali, tuntutan Sultan Perak adalah disalahfahamkan dan nakal.

Tuan Speaker, Dewan yang mulia ini patut mencela Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Sungai Acheh sebab secara terbuka bersetuju supaya Perak memiliki tanah seluas itu tanpa menghargai kedudukan Perlembagaan dan lebih-lebih lagi sumpah taat setianya sebagai Wakil Rakyat pada 31hb. Mei, tahun ini dan juga saya ingat dua-tiga kali sebelum itu. Dalam sumpahnya beliau telah sesungguhnya menyatakan .....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ahmad Bin Saleh): Yang Berhormat Datuk Speaker, perkara itu saya sudah bagi jawapan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Dalam sumpahnya beliau telah sesungguhnya menyatakan beliau akan memberi kesetiaan kepada Negeri Pulau Pinang di samping memelihara dan melindungi Perlembagaan Negeri Pulau Pinang. Tindak tanduk Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh adalah sangat mengecewakan dan mencerminkan ketidaksetiaan. Yang nyata ialah kenyataan akhbar

Y.A.B. Ketua Menteri pada 20hb. Ogos tahun ini, bahawa Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Aceh mempunyai pendapatnya sendiri. Di sini seorang Ahli Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang dilaporkan .....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang): Datuk Speaker, peraturan, Rules of Debate 46(xiii) dengan izin:—

“A Member must not —

- (a) impute improper motives to any other Member;
- (b) make a personal charge against any other Member;
- (c) use offensive expressions;
- (d) indulge in personalities.”

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, ini bukan *improper motive*. Ini apa yang dicakapkan oleh Yang Berhormat yang tidak dinafikan sampai hari ini. Oleh kerana itu bolehkah saya teruskan?

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Sungai Aceh pun ada tulis satu surat buat penjelasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Mana surat itu? Orang ramai tidak ada lihat surat itu sampai hari ini. Apakah yang terkandung dalam surat itu? Boleh saya tahu sekarang?

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ahmad Bin Saleh): Yang Berhormat Datuk Speaker, penjelasan: Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor, kelmarin Y.B. Datuk Speaker telahpun membaca surat itu. Dalam kenyataan saya pada 22hb. saya telah membuat satu kenyataan terbuka di hadapan satu majlis. Barangkali

Yang Berhormat hanya membaca suratkhabar “THE STAR” dan tidak menatapi surat-surat khabar yang lain. Jadi kenyataan saya adalah jelas, tidak perlu dibangkit lagi.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Malu atas apa yang ditimbulkan.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ahmad Bin Saleh): Tak malu, saya tak malu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh) : Jikalau tidak berpuas hati di Pulau Pinang, pergi ke Perak. Tidak payah duduk di dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ahmad Bin Saleh): Yang Berhormat Tuan Speaker, serupa juga, kalau Yang Berhormat juga tidak puas hati dia boleh pergi ke tempat lain. Dari Negeri Kedah datang ke Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Saya puas hati. Yang Berhormat jadi satu pengkhianat.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Datuk Speaker, tarik balik perkataan “khianat”.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): You sit down and don't just come in like that.

Bolehkah saya teruskan, Tuan Speaker?

Tuan Speaker: Tarik balik perkataan “khianat”.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak ada masa untuk tuntutan seperti itu.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Tarik balik!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya tidak mahu tarik balik oleh kerana apa yang saya cakapkan adalah betul.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Kalau tidak tarik balik, awak yang pengkhianat, muka tebal, dan penyangak tua.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, sila tarik balik.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Kalau dia tarik balik, saya tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak payah tarik balik.

Tuan Speaker, dalam fikiran saya, Kerajaan Negeri Pulau Pinang patut menolak tuntutan Sultan Perak tanpa apa-apa jua syarat. Ahli-Ahli Dewan Rakyat di Pulau Pinang patut diarahkan menolak tuntutan Sultan Perak untuk perlindungan kemuliaan dan integriti Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya sudah membuat keputusan tadi. Saya tidak benarkan dan tidak payah ulang lagi perkara itu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, ini apa yang ada dalam fikiran saya.

Tuan Speaker: Bukan perkara fikiran atau tidak. Saya sudah ambil keputusan atas perkara itu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): DAP telah menolak tuntutan itu dengan sekeras-kerasnya tanpa rasa takut. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sepatutnya jangan rasa lemah diri untuk menghadapi apa jua cubaan mengambil kawasan-kawasan Negeri Pulau Pinang walaupun sesiapa dari pihak atasan membuat tuntutan itu. Y.A.B. Ketua Menteri dijangka memimpin dalam hal-hal sedemikian rupa.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri tidak boleh diperkecil atau dikecilkan mahupun diancam secara politik. Pada 31hb. Ogos tahun ini, Menteri Besar Kedah, Datuk Sri Syed Nahr Shahabuddin telah menuduh Negeri Pulau Pinang melemahkan diri terhadap pertikaian sempadan mengenai Sungai Kuala Muda. Beliau berkata "Kami bermaksud sesungguhnya, sebab itu saya telah memberi Negeri Pulau Pinang tempoh satu bulan bagi menyelesaikan masalah ini". Ini jadi satu *political intimidation*, Tuan Speaker, tetapi tidak dinafikan oleh Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang. Beliau (Menteri Besar Kedah) menambahkan bahawa kalau Negeri Pulau Pinang gagal berbuat demikian dalam tempoh itu, Kerajaan Negeri Kedah tidak akan menandatangani persetujuan pinjaman dengan Negeri Pulau Pinang untuk projek *water-pump-cum-barrage* di Sungai Muda.

Tuan Speaker, pada 22hb. Oktober tahun ini satu Memorandum Persafahaman telah dibuat oleh Pemangku Ketua Menteri, Yang Amat Berhormat Ahli Kawasan Bertam, ketika Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak berada di negeri ini. Beliau telah meletakkan permaidani merah untuk menyambut Menteri Besar Kedah. Di sini terdapat seorang yang telah memberikan *ultimatum and political*

intimidation kepada Negeri Pulau Pinang, tetapi disambut dengan permaidani merah.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md. Noor Bin Ahmad): Tuan Speaker, Peraturan Majlis Mesyuarat, bahagian peraturan perbahasan. Sebelum saya bagi keterangan mengenai peraturan perbahasan, saya ingin bertanya kepada Datuk Speaker: Sekarang ini kita berada di dalam perbahasan belanjawan atau perbahasan ucapan dasar?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Ucapan dasar.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md. Noor Bin Ahmad): Ucapan Belanjawan, bukan dasar. Ini kita patut ingat. Saya suka baca di bawah peraturan perbahasan perkara 46(vi).

“Tiap-tiap Ahli hendaklah menghadkan buah fikirannya itu kepada perkara yang ditimbangkan sahaja .....”

Sekarang ini ialah ucapan Belanjawan, dan —

“.....jika sekiranya lebih daripada satu perkara telah dicadangkan iaitu seperti yang dibuat dengan pindaan, maka perbahasan itu mestilah ada kena-mengena dengan perkara yang terakhir sekali dicadangkan sehingga ianya selesai diuruskan”.

Sekarang ini kita dalam perbahasan Belanjawan, bukan ucapan dasar. Jadi tidak boleh diteruskan, Datuk Speaker.

Tuan Speaker: Kita pun ingat sudah cukup.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Bukan ada ingat cukup, Tuan Speaker. Jikalau polisi, saya ada hak. Ini bukan perkara untuk bagi Tuan Speaker puashati tetapi perkara untuk orang ramai serta penduduk dalam Negeri Pulau Pinang ini.

Tuan Speaker: Sekarang ini ucapan di atas Belanjawan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya berharap Memorandum Persafahaman mengandungi syarat-syarat yang berpatutan kepada kita. Persetujuan harus mencerminkan syarat-syarat yang boleh diterima oleh rakyat kita. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri patut menjelaskan kepada Dewan yang mulia ini apakah syarat-syarat yang berbangkit di dalam persetujuan itu. Tuan Speaker, Dewan ini berhak mendapat tahu. Dewan inilah yang akhirnya meluluskan syarat-syarat itu. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak patut diperkecilkan dengan ancaman-ancaman dan ugutan-ugutan. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri nampaknya takut kepada Sultan Perak dan Menteri Besar Kedah. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak sepatutnya berserah dengan baiknya. Beliau sudah jadi tua sangat bagi memegang jawatannya sekarang.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat): Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Belanjawan tahun 1983.

Tuan Speaker, tahun demi tahun kita telah dikemukakan dengan belanjawan yang kerugian dan pada tahun ini ianya serupa dengan ta-

hun yang lalu. Bersama-sama kita pada hari ini ada satu lagi belanjawan yang akan mengalami kerugian untuk tahun 1983 yang dianggarkan berjumlah \$3,822,600.00.

Dari rekod-rekod dan berpandukan anggaran kerugian lima tahun kebelakangan ini, kita mungkin akan mengalami kerugian yang bertambah lebih \$30 juta. Ini menunjukkan keadaan kewangan yang amat menyedihkan dan juga melambangkan ketidakupayaan Kerajaan Barisan Nasional yang diketuai oleh Parti Gerakan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Dr. Lim Chong Eu untuk mentadbirkan keadaan kewangan negeri ini.

Anggaran jumlah hasil bagi negeri ini untuk tahun 1983 adalah sebanyak \$61,827,400.00 berbanding dengan perbelanjaan berjumlah \$65,650,000.00. Dari anggaran belanjawan yang dikemukakan menunjukkan ada sedikit kekurangan dalam bekalan perbelanjaan pada tahun 1982, tetapi sebaliknya ada kenaikan berjumlah \$2,360,390.00 pada tahun 1982 untuk perkhidmatan pinjaman. Dari anggaran hasil pendapatan sebanyak \$61,827,400.00, Kerajaan Negeri terpaksa membayar sejumlah \$19,867,710.00 yang mana kira-kira 32.1% dari hasil pendapatan sebagai faedah dan bayaran ansuran kepada pinjaman yang telah diambil. Faktor yang menyebabkan Kerajaan Negeri terpaksa menggunakan sejumlah wang yang banyak dari hasil pendapatannya untuk perkhidmatan pinjaman menunjukkan pengurusan dan pentadbiran yang lemah oleh Kerajaan Negeri. Tidak ada sesiapa yang mempunyai pengurusan kewangan yang tegap akan menerima hakikat bahawa satu pertiga daripada hasil pendapatan digunakan untuk perkhidmatan

pinjaman yang mana bererti setiap ringgit yang dibayar oleh pembayar cukai, hanyalah 0.68 ¢ sahaja yang tinggal untuk bekalan perbelanjaan setelah perkhidmatan untuk pinjaman.

Laporan Juruodit tahun 1978 ke atas Pulau Pinang menunjukkan bahawa hutang Kerajaan Negeri kepada Kerajaan Pusat terus bertambah dari tahun ke setahun yang mana sepatutnya hutang tersebut sudah dijelaskan beberapa lama dulu oleh Kerajaan Negeri. Oleh kerana pengurusan kewangan yang lemah oleh Kerajaan Negeri yang mana menyebabkan hutang-hutang tersebut tidak dapat dibayar di masa yang ditetapkan, Kerajaan Negeri terpaksa membayar jumlah wang yang banyak untuk bayaran denda kerana kelambatan bayaran pinjaman. Satu contoh ialah pinjaman untuk pembangunan Kawasan Perusahaan Perniagaan Bebas di mana Kerajaan Negeri terpaksa membayar sejumlah \$649,352.00 sebagai denda bagi kelewatan pembayaran dan jumlah pembayaran bagi denda dan faedah dari pinjaman telah berjumlah \$862,501.84 yang mana pada penghujung tahun 1981 jumlah tersebut telah melebihi jumlah pinjaman asal sebanyak \$763,886.85. Kerugian hasil pendapatan begitu tidak sepatutnya berlaku dan di dalam keadaan ekonomi sekarang, Tuan Speaker, di mana akan tiba masanya kebanyakan hasil Negeri akan digunakan untuk perkhidmatan pinjaman sehingga satu langkah positif diambil untuk mengatasi masalah ini.

Tuan Speaker, Ketua Juruodit Negara dalam Laporan Odit tahun 1978 ke atas Pulau Pinang telah mengutamakan jumlah hutang Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang yang berjumlah \$240 8 juta

yang mana sepatutnya telah diselesaikan pada penghujung tahun 1978 tetapi Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang tidak berbuat demikian. Oleh kerana kelewatan pembayaran pinjaman tersebut untuk projek KOMTAR sahaja, Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang terpaksa membayar \$2,510,370.00 sebagai bayaran denda dan faedah pada penghujung tahun 1981. Adalah amat jelas bahawa kedudukan kewangan Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang adalah di dalam keadaan yang genting (critical). Jika ianya tidak diperbaiki, Kerajaan Negeri selaku penjamin kepada pinjaman tersebut juga akan terlibat dan bertanggungjawab ke atasnya di mana ianya merumitkan.

Sebanyak \$43,986,680.00 dari jumlah Anggaran Hasil untuk tahun 1983 akan digunakan untuk bekalan perbelanjaan yang mana sejumlah \$27,928,960.00 atau 63.5% dibelanjakan untuk pembayaran gaji dan elaun untuk beberapa jabatan dan jumlah ini sudah semestinya bertambah tiap-tiap tahun melainkan satu perancangan dibuat untuk menambahkan hasil pendapatan negeri kerana satu hari nanti kita akan terpaksa meminjam lebih wang untuk bayaran gaji kakitangan kita. Cara dan perancangan untuk menambah hasil negeri bukanlah bermakna mencari jalan keluar yang senang dengan menaikan bayaran-bayaran perkhidmatan untuk orang ramai kerana perkara ini telah berbangkit di tahun lalu tetapi menggunakan dari apa yang dikatakan hubungan baik (close rapport) antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat sebagaimana yang didakwa oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri untuk mendapatkan lebih peruntukan kewangan dari Kerajaan Pusat. Adalah amat nyata dari peruntukan oleh Kerajaan

Pusat kepada Pulau Pinang sebanyak \$1,236.02 juta di bawah Rancangan Malaysia Keempat yang mana amat jauh berbeza dari kebanyakan negeri, melainkan Negeri Perlis, Melaka dan Negeri Sembilan yang menunjukkan sama ada Kerajaan Negeri Pulau Pinang gagal menyakinkan Kerajaan Pusat untuk peruntukan yang lebih atau Kerajaan Pusat sengaja melakukan peneakan terhadap Kerajaan Negeri Pulau Pinang kerana Negeri Pulau Pinang adalah sebuah negeri yang tidak dikuasai oleh UMNO.

Tuan Speaker, kita sepatutnya tidak mengalami kerugian belanjawan setiap tahun kalau Kerajaan Negeri mengetatkan pentadbiran perbelanjaan dan pengutipan hasil. Dari Laporan Juruodit tahun 1978 dan 1979 ke atas Pulau Pinang, adalah amat jelas menunjukkan adanya banyak kekurangan dalam Kerajaan Negeri untuk pengendalian perbelanjaan dan pengutipan cukai, yang mana mesti diperbaiki secepat mungkin. Satu kelemahan yang jelas ialah wang tunggakan yang sepatutnya dikutip oleh lima Pejabat Daerah berjumlah \$5,271,691.00 di akhir tahun 1981 dan akan bertambah sampai \$8 juta akhir tahun ini mengikut Laporan Belanjawan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Melainkan satu ketetapan diambil untuk mendapatkan wang tunggakan tersebut, ia akan menjadi satu kerugian besar kepada Kerajaan Negeri. Ini hanya satu contoh dan banyak lagi di mana wang tunggakan negeri tidak dikutip yang mana berjumlah berjuta-juta ringgit.

Di dalam Laporan Juruodit tahun 1979 ke atas Pulau Pinang, Ketua Juruodit menitikberatkan kerugian hasil oleh kerana kecuaiian pihak berkuasa berkenaan, misalnya satu kes di mana seorang doktor tinggal di rumah Kerajaan tanpa

membayar sewa dan mengakibatkan kerugian sejumlah \$7,050.00 hasil kepada negeri. Walaupun jumlah ini kecil tetapi kalau ianya dibiarkan berlaku, boleh bertambah menjadi berjuta-juta ringgit.

Satu kajian yang teliti ke atas laporan Juruodit ke atas Negeri Pulau Pinang akan menunjukkan secara terang bagaimana ketidakcekan, tidak bertanggungjawab dan sikap "tidak apa" oleh setengah kakitangan Kerajaan. Seperti yang saya katakan dalam ucapan saya dahulu, berjuta-juta ringgit yang sepatutnya dikutip sebagai hasil untuk Kerajaan Negeri telah dibiarkan tidak dikutip dan wang tunggakan dibiarkan bertambah kerana kakitangan yang tidak cekap, amanah dan tidak bertanggungjawab.

Kemuncak sikap tidak bertanggungjawab dan sikap "tidak apa" ini adalah kegagalan kakitangan Kerajaan terutama di Jabatan Tanah dan Galian dan juga Pejabat Daerah. Terdapat satu kes di mana selepas 45 peringatan dihantar oleh Jabatan Odit hanya satu jawapan yang telah diterima.

Oleh kerana salah satu hasil pendapatan yang besar negeri datangnya dari sewa tanah di mana pengutipannya di bawah jagaan Pejabat Daerah. Kita tidak sanggup mempunyai kakitangan yang tidak cekap dan tidak bertanggungjawab dan lemah di Pejabat-Pejabat Daerah. Saya berasa hairan kenapa keadaan ini dibiarkan terus berlaku bertahun-tahun lamanya tanpa diambil tindakan yang wajar.

Tuan Speaker, peranan Jabatan Odit adalah menunjukkan kelemahan-kelemahan di dalam pentadbiran negeri dan memberi panduan dan nasihat bagaimana ianya boleh

dibaiki. Melainkan Laporan Odit diambil perhatian yang serious, saya tidak nampak bagaimana Kerajaan Negeri akan dapat memperbaiki pengurusan dan pentadbirannya. Tuan Speaker, melainkan Kerajaan mengambil langkah memperbaiki kecuai dan segala kelemahan ini, ianya akan mengakibatkan keadaan kewangan yang tidak teratur yang tidak pernah dialami selama ini.

Gaji dan elaun untuk pekerja-pekerja dan berbagai perbelanjaan Kerajaan Negeri adalah didapati dari orang ramai menerusi cukai-cukai. Oleh yang demikian, pembayar cukai mestilah diberi perkhidmatan yang lebih baik dan pertolongan untuk mengelakkan taraf kehidupan mereka. Malangnya dengan kenaikan kadar cukai, perkhidmatan yang diberikan oleh Pihak Berkuasa Negeri tidak bertambah baik dan masalah-masalah yang menyebabkan kerumitan pada orang ramai dibiarkan tanpa penyelesaian.

Salah satu masalahnya ialah tentang penaja-penaja yang selalu dipindah-pindahkan (itinerant hawkers). Selama 2 tahun dan 8 bulan, Majlis Perbandaran telah berhenti dari mengeluarkan lesen-lesen dengan alasan mereka sedang menjalankan kajian tentang pemindahan penaja-penaja tersebut. Majlis Perbandaran telah mengambil masa 2 tahun dan 8 bulan untuk membuat kajian tersebut dan hingga ke hari ini masih belum ada sebarang penyelesaian dibuat. Apa yang kita dapati dari laporan akhbar ialah kenyataan-kenyataan dari Ahli Majlis Perbandaran tentang masalah pemindahan penaja-penaja akan diselesaikan.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari kawasan Pengkalan Kota, dalam Rang Undang-Undang

itu, tidak disebut Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat): Tuan Speaker, apa yang saya hendak cakapkan ialah berkenaan satu perkara yang sangat serius dalam pentadbiran Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Betul, tapi tidak bersangkut dalam Rang Undang-Undang itu.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat): Apa yang saya hendak cakapkan ialah masalah beratus-ratus penjaja yang selalu dipindah-pindahkan dan ditinggal tergantung lebih daripada 2 tahun 8 bulan. Ini satu perkara yang serius yang patut dibincangkan di dalam Dewan ini. Saya hendak meminta Kerajaan Negeri supaya menggunakan kuasanya atas Akta (Local Government Act 1976). The Government should use its powers to direct the Municipal Council to solve this problem of itinerant hawkers.

Tuan Speaker, boleh saya teruskan?

Apa yang kita dapati dari laporan akhbar ialah kenyataan-kenyataan dari Ahli Majlis Perbandaran tentang masalah pemindahan penja-penja akan diselesaikan dan penja tersebut akan diletakkan di satu kawasan di mana pihak Majlis Perbandaran akan membina satu kompleks untuk menempatkan penja-penja tersebut. Orang ramai tidak mahu mendengar janji-janji "boleh" dan "akan dibuat" tetapi satu langkah dan ketetapan diambil untuk menyelesaikan masalah tersebut.

Adakah Pihak Berkuasa Negeri sedar bahawa ada berlaku pertenggaran dan pergaduhan di antara

penja-penja yang mempunyai lot untuk berniaga dan mereka yang tidak mempunyai lot untuk berniaga? Saya ingin mengingatkan Ahli Majlis Perbandaran, mereka akan bertanggungjawab di atas segala kejadian yang berlaku oleh kerana masalah tersebut adalah disebabkan oleh mereka.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang saya hendak cakapkan ialah masalah beratus-ratus penja yang selalu dipindah-pindahkan dan ditinggal tergantung lebih daripada 2 tahun 8 bulan. Ini satu perkara yang serius yang patut dibincangkan di dalam Dewan ini. Saya hendak meminta Kerajaan Negeri supaya menggunakan kuasanya atas Akta (Local Government Act 1976). The Government should use its powers to direct the Municipal Council to solve this problem of itinerant hawkers.

Tuan Speaker, boleh saya teruskan?

Apa yang kita dapati dari laporan akhbar ialah kenyataan-kenyataan dari Ahli Majlis Perbandaran tentang masalah pemindahan penja-penja akan diselesaikan dan penja tersebut akan diletakkan di satu kawasan di mana pihak Majlis Perbandaran akan membina satu kompleks untuk menempatkan penja-penja tersebut. Orang ramai tidak mahu mendengar janji-janji "boleh" dan "akan dibuat" tetapi satu langkah dan ketetapan diambil untuk menyelesaikan masalah tersebut.

Adakah Pihak Berkuasa Negeri sedar bahawa ada berlaku pertenggaran dan pergaduhan di antara penja-penja yang mempunyai lot untuk berniaga dan mereka yang tidak mempunyai lot untuk berniaga? Saya ingin mengingatkan Ahli Majlis Perbandaran, mereka

akan bertanggungjawab di atas segala kejadian yang berlaku oleh kerana masalah tersebut adalah disebabkan oleh mereka.

Disebabkan Majlis Perbandaran yang tidak cekap, penjaja-penjaja yang selalu dipindah-pindahkan itu terus menderita. Mereka selalu mengganggu dan didenda kerana berjaja di setengah-setengah tempat walaupun bukan kesalahan mereka. Sementara menunggu penyelesaian ke atas masalah mereka, pihak Majlis Perbandaran sepatutnya tidak mengganggu dan mendenda penjaja itu kerana mereka mahu mencari nafkah secara jujur dan ikhlas. Sementara itu ada banyak lagi orang ramai yang ingin berjaja tetapi tidak dapat berbuat demikian kerana lesen-lesen untuknya tidak dikeluarkan lagi. Saya mengambil kesempatan disini untuk menarik perhatian tentang masalah ini dan menggesa Pihak Berkuasa Negeri untuk menggunakan kuasa di bawah Seksyen 9, Akta Kerajaan Tempatan Tahun 1976, untuk menyelesaikan masalah penjaja-penjaja yang selalu dipindah-pindahkan itu dengan secepat mungkin.

Tuan Speaker, adalah lebih mustahak bagi Kerajaan Negeri semasa kemelesetan ekonomi ini untuk bersedia dan memperbaiki kelemahan-kelemahan dan tidak membebankan orang ramai dengan segala cukai-cukai. Semasa keadaan kemelesetan ekonomi dunia yang melibatkan negara kita dengan barat, rakyat mengharapkan Kerajaan supaya terus dengan langkah berbelanja sederhana dan mengeneipi atau membatalkan terus projek-projek yang mewah.

Rakyat tidak faham dengan langkah Kerajaan Negeri baru-baru ini dengan pengumumannya untuk mencantik dan mengindahkan Pe-

kan Georgetown. Perbelanjaan sebanyak \$600,000.00 untuk memberi Jalan Penang dengan pemandangan seperti taman bunga tidak mempunyai erti dan tidak logik bila kawasan berdekatan dengannya di Georgetown terbiar dan berkeadaan kotor. Program mencantikkan Georgetown adalah diibaratkan seperti perumpamaan "Menyapu sampah ke bawah tikar". Dalam kes ini terdapat penanaman pokok di sana-sini untuk menutup sampah-sarap dan bau busuk.

Semasa negara merasakan akibat kemelesetan ekonomi dunia, projek mewah tersebut patut diketepikan atau dibatalkan terus dan wang tersebut digunakan untuk perbelanjaan yang lebih baik untuk menolong dan membantu orang ramai. Perbelanjaan yang tidak wajar seperti lawatan-lawatan ke luar dan dalam negeri oleh Ahli Majlis Perbandaran di atas perbelanjaan wang orangramai (rate-payers) mestilah diberhentikan terus dalam masa kemelesetan ekonomi ini.

Kalaulah benar dari apa yang dilaporkan oleh akhbar, anggota Jawatankuasa Kebudayaan Belia dan Sukan Negeri yang terdiri dari tiga orang Ahli Dewan Negeri dan tiga orang pegawai Kerajaan telah mengadakan lawatan menyaksikan Sukan Asia di India. Langkah ini adalah satu langkah yang tidak bertanggungjawab dan tidak kena pada masanya. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri mesti menerangkan kepada Dewan dan kepada rakyat tentang tujuan lawatan seumpama ini pada masa keadaan ekonomi negeri sekarang ini. Pesta Pulau Pinang yang mana pada mulanya untuk menarek para pelancong itu telah hilang objektifnya. Memandangkan pesta sebulan itu merugikan beribu-ribu ringgit se-

tahun, kerajaan sepatutnya mengkaji balik projek tersebut.

Dalam ertikata sebenarnya, kerajaan mestilah berbelanja secara bijak semasa kemelesetan ekonomi ini untuk mengurangkan kerumitan masa ini.

Tuan Speaker: Ahli-Ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan selama 15 minit.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.00 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.30 pagi.

Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Y.B. Datuk Speaker, saya minta keizinan untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Anggaran Belanjawan bagi tahun 1983.

Tuan Speaker, jika kita bandingkan kedua-dua Anggaran Belanjawan bagi tahun 1982 dan bagi tahun 1983, kita akan dapat tahu bahawa kenaikan yang sebenarnya dalam hasil cukai dan hasil bukan cukai adalah berjumlah \$4,329,000.00 iaitu lebih-kurang 12% dari \$39,401,000.00 pada tahun 1982 ke \$44,231,000.00 pada tahun 1983. Di samping itu keturunan yang sebenarnya dalam belanjawan mengurus (operating expenditure) tanpa mengira perbelanjaan tanggungan (charge expenditure) adalah berjumlah \$3,849,000.00 (lebih-kurang 8% dari \$47,835,000.00 pada tahun 1982), ke \$43,986,000.00 pada tahun 1983.

Tuan Speaker, ilmu kira-kira (arithmetic) tersebut di atas telah menunjukkan satu kenyataan bahawa pada masa kemelesetan ekonomi sedunia Kerajaan Negeri kita

telah sanggup untuk mencapai pertumbuhan biasa (normal growth) dalam hasilnya iaitu lebih-kurang 12% dan di samping itu mengurangkan jumlah belanjawan mengurusnya (operating expenditure) hampir 8%. Ini telah menunjukkan satu cara yang paling cekap di mana hal kewangan negeri telah diuruskan, khasnya pengawalan keras dalam perbelanjaan. Sebenarnya, Datuk Speaker, akibat dari pengawalan khas dalam perbelanjaan, Kerajaan Negeri telah berjaya untuk mengurangkan defisitnya hingga \$1 juta sahaja dari kekurangan asal yang berjumlah \$8.5 juta. Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri dan jabatan-jabatan berkenaan atas usaha terpuji mereka dalam pencapaian ini.

Datuk Speaker, saya ingin juga memperingatkan bahawa apabila usaha dibuat untuk mengurangkan semua perbelanjaan yang tidak perlu, penurunan dalam belanja mengurus tidak patut dibuat sambil merugikan kecekapan. We should not cut down expenditure at the expense of efficiency. Memang terkemuka bahawa banyak kelambatan berlaku dalam berbagai jabatan Kerajaan dan biasanya alasan yang diberi tidak lain daripada kekurangan kakitangan atau *shortage of manpower*. Secara umum ini adalah benar dan Kerajaan khasnya Kerajaan Pusat patutlah meneliti perkara ini.

Walau bagaimanapun, beberapa lama dahulu kita telah mendengar banyak tentang "Operasi Isi Penuh" dan saya percaya ini telah dilaksanakan dengan kejayaan. Jika demikian, mengapa kita masih selalu menemui masalah kekurangan kakitangan yang serious ini? Apa yang telah terjadi kepada beribu-ribu kakitangan baru ini yang mana

sepatutnya mengisi semua jawatan kosong ini?

Tuan Speaker, bila kita mempunyai lebih banyak kakitangan patutlah hasil kerja (work output) serta kecekapan kita naik bersama-sama. Berkenaan dengan ini, saya ingin menunjukkan beberapa bidang kelemahan dalam pentadbiran Kerajaan.

Baru-baru ini suratkhbar telah pun melaporkan tentang tunggakan sewa tanah yang telah berjumlah hampir \$8 juta. Ini merupakan satu angka yang sungguh mengejutkan. Jumlah Hasil Negeri, cukai dan bukan cukai, bagi tahun 1983 cuma lebih-kurang \$44,000,000.00 sahaja. Ini merupakan satu urusan Kerajaan Negeri yang amat tidak memuaskan.

Saya masih ingat, Tuan Speaker, semasa baru-baru saya menjadi seorang wakil ADUN pada tahun 1974, tunggakan cukai tanah agak \$3 juta sahaja dan selepas beberapa tahun berlalu, tunggakan ini telah dibenarkan bertambah biarpun telah berulang kali saya mendesak dalam Dewan ini untuk mengambil tindakan yang sewajarnya untuk memperbaiki keadaannya. Datuk Speaker, hasil tanah merupakan satu punca penting pendapatan Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan nampaknya kita tidak memandang berat terhadap bidang ini. Semasa berlakunya keadaan keketatan kewangan sekarang kita telah membenarkan masa yang begitu panjang, tetapi masih belum dapat menyelesaikan masalah tunggakan ini.

Apa yang saya fahamkan ialah antara mereka yang berhutang dengan negeri, 90 orang adalah "ikan besar" atau pemilik tanah besar yang mana melibatkan tung-

gakan sejumlah beribu-ribu ringgit masing-masing yang masih belum dijelaskan. Banyak tuan-tuan tanah besar ini sesungguhnya senang akan kemurahan hati Kerajaan Negeri. The big landowners seem to be enjoying the State Government's generosity. Di sini saya ingin meminta sungguh hati supaya Kerajaan mengambil tindakan keras dan segera terhadap tuan-tuan tanah besar itu.

Memang ada kes-kes yang betul-betul susah untuk menjelaskan hutang tunggakan mereka yang untuk mereka satu Jawatankuasa rayuan istimewa patut ditubuhkan untuk memeriksa kes-kes mereka dan memberi cadangan-cadangan untuk mengurangkan kesusahan mereka.

Datuk Speaker, selain daripada tunggakan sewa tanah, terdapat juga bidang-bidang lain di mana kerugian hasil yang agak besar telah berlaku akibat dari kelambatan dan tidak cekap pentadbiran yang jelas.

Tuan Speaker, saya merujuk kepada kelambatan dalam pengeluaran hak milik tanah, cukai tanah atau *quit rent* tidak dapat dikutip sehingga sejumlah besar hasil telah hilang setiap tahun. Pengeluaran hak milik tanah biasanya mengambil masa yang panjang. Terdapat beberapa kes yang tidak dapat diselesaikan semenjak zaman 60an. Mereka melibatkan keping-keping tanah yang besar dengan cukai tanah berjumlah beribu-ribu ringgit setiap tahun. Maka berapakah jumlah besar telah kita hilang, Datuk Speaker?

Saya berharap Kerajaan Negeri akan memandang berat terhadap perkara ini dan mengambil langkah-langkah positif untuk mengatasi

kesemua kelemahan-kelemahan ini dalam jenteranya dengan perasaan segera.

Datuk Speaker, dengan ini saya mohon menyokong Rang Undang-Undang ini. Terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Yusof Bin Salleh): Datuk Speaker, saya mengambil bahagian dalam perbahasan belanjawan 1983 ini.

Anggaran Belanjawan 1983 yang telah dibentangkan ini adalah, pada pendapat saya, satu rangka belanjawan yang sangat baik dan sesuai dengan keadaan masa, terutama sekali ialah tentang pengurangan Belanjawan Pengurusan sebanyak \$1,149,060.00 dengan jaminan tanpa penjejasan terhadap urusan pentadbiran Kerajaan.

Seterusnya, Datuk Speaker, di dalam Anggaran Belanjawan ini juga, Y.A.B. Ketua Menteri tidak ketinggalan menyebut tentang kesedaran-kesedaran Kerajaan bagi membelanjakan wang dengan begitu cermat. Ini juga adalah satu sikap yang patut disanjung oleh semua golongan.

Keduanya, satu sikap jujur Kerajaan membantangkan dalam Anggaran Belanjawan ini tentang kegagalan Kerajaan dalam bidang kutipan cukai tanah dan berazam untuk membaikinya pada masa-masa yang akan datang.

Belanjawan 1983 juga yang saya anggap begitu baik ada mengambil kira tentang penanggungan golongan rakyat yang berpendapatan rendah, iaitu tentang mengekalkan pengurangan cukai tanah sebanyak 5%. Begitu juga terhadap beberapa peruntukan-peruntukan yang ditentukan iaitu sebanyak \$130,000.00 untuk Biasiswa Kecil

dan \$100,000.00 untuk Biasiswa Negeri. Walaupun dalam keadaan kemelesetan ekonomi, pihak Kerajaan berjaya menyediakan kepentingan-kepentingan yang diperlukan oleh rakyat di negeri ini.

Atas beberapa alasan-alasan yang telah saya sebutkan itu telah dengan jelasnya membuktikan kepada kita semua tentang sikap cekap, bersih dan amanah. Kerajaan Negeri di tahun 1983 ini. Tidak ada sebab lagi bagi kita semua meragui tentang Belanjawan 1983 yang telah dibentangkan di dalam Dewan yang mulia ini.

Y.B. Datuk Speaker, apa yang mendukacitakan kita dalam Dewan yang mulia ini ialah tentang sikap wakil-wakil rakyat Parti Pembangkang khususnya Parti DAP yang begitu boleh dianggap dengan jelas tidak tahu memilih di antara kaca dengan intan, sehingga sanggup menghabiskan masa yang begitu berharga itu untuk kita sama-sama membincangkan masalah belanjawan bagi tahun 1983 yang begitu mustahak demi untuk kepentingan rakyat negeri ini. Sebaliknya Yang Berhormat-Yang Berhormat itu lebih suka menimbulkan isu-isu politik yang boleh dianggap tidak ada kaitannya dengan tajuk perbahasan kita pada pagi ini. Ini satu keadaan yang amat merugikan kita dan kita harap pihak-pihak yang berkenaan tidak akan mengulangi lagi sikap-sikap sedemikian. Marilah sama-sama kita bekerjasama untuk melihat satu keadaan pentadbiran negeri ini lebih cekap dan sempurna.

Pihak-pihak berkenaan lebih suka menimbulkan isu-isu politik yang dianggap tidak ada kaitan dengan tajuk perbahasan kita pada pagi ini bahkan sebaliknya sanggup pula menyentuh tentang kedudu-

kan dan kedaulatan Sultan-Sultan di negeri-negeri yang berkenaan. Dengan ini sekali lagi saya suka menyeru pihak berkenaan supaya marilah kita memberhentikan sikap yang semacam ini dan kita patutlah mengambil tanggungjawab bersama untuk kepentingan rakyat negeri kita ini.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum): Datuk Speaker, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-Undang Perbekalan bagi tahun depan dan seterusnya mengambil bahagian juga dalam perbahasan Rang Undang-Undang ini.

Datuk Speaker, seperti dinyatakan oleh rakan-rakan saya tadi, Yang Berhormat dari Kawasan Bagan Ajam yang mana pada pagi ini kita telah mendengar banyak teguran-teguran dari pihak Pembangkang dalam ucapannya yang tidak langsung berkaitan dengan tajuk belanjawan yang mana beliau hendak menunjukkan bahawa antara satu juta penduduk dalam Negeri Pulau Pinang barangkali beliau sahaja seorang yang taat setia kepada negeri kita. Di sini saya haraplah, Datuk Speaker, bolehkah kita anggapkan apa yang

dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu sebagai serious oleh sebab saya juga menganggap beliau sebagai seorang pelarian, jadi bagaimana kita boleh menganggap taat setia yang serious itu jikalau pelari-pelari itu lari dari sebuah negeri ke sebuah negeri yang lain?

Datuk Speaker, belanjawan bagi tahun 1983 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri boleh dianggapkan sebagai belanjawan yang selaras dengan situasi atau

kedudukan ekonomi negara masa kini. Kerajaan patut dipuji kerana dalam membuat belanjawan ini, Kerajaan telah mengambil satu — dengan izin Datuk Speaker — *realistic approach* dan juga Kerajaan telah menyatakan bahawa Kerajaan akan memastikan supaya langkah berjimat cermat tidak akan mengganggu kekesan fungsi pentadbiran Kerajaan Negeri kita.

Datuk Speaker, saya sokong dengan sepenuhnya usaha dan langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan Negeri untuk mengutip balik hasil tanah dan tunggakan-tunggakan hasil yang dihutang kepada Kerajaan. Usaha-usaha dijalankan mestilah teguh supaya tunggakan-tunggakan dapat dikutip dengan sepenuhnya.

Di sini saya juga akan menyokong apa yang dikatakan oleh rakan saya, Y.B. dari Machang Bubuk, yang mana tindakan tegas mestilah diusahakan terhadap tuan-tuan tanah yang besar termasuk individu-individu ataupun syarikat-syarikat yang mempunyai banyak tanah. Akan tetapi, Datuk Speaker, di antara tuan-tuan tanah yang kecil, umpamanya petani-petani, ada kemungkinan bahawa antara mereka ini ada yang tidak mampu membayar dengan secara sekali gus atau membayar balik tunggakan yang telah dikumpulkan dalam beberapa tahun yang lalu. Saya harap dalam kes-kes sebenar semacam ini pihak Kerajaan boleh memberikan pertimbangan bahawa tunggakan boleh dibayar balik secara bayaran ansuran supaya mereka yang berkenaan tidak menghadapi lebih kesusahan dalam masa kemelesetan ekonomi sekarang.

Datuk Speaker, di sini juga saya ingin menyeru Kerajaan Negeri menjalankan satu sistem notis hasil tanah tahunan yang mana notis

tahunan boleh dikeluarkan pada setiap tuan tanah semacam dalam sistem kutipan hasil pintu (house assessment). Ini akan menjamin bahawa keadaan semacam sekarang yang mana kutipan tunggakan-tunggakan telah dibiarkan selama beberapa tahun dan oleh sebab itu tunggakan-tunggakan telah dikumpulkan. Datuk Speaker, saya anggap sistem notis tahunan ini akan menjadi satu perkhidmatan dari Kerajaan atau dari pentadbiran Kerajaan kepada rakyat kita.

Dalam usaha Kerajaan untuk menjamin satu pentadbiran yang cekap, sama ada satu aspek yang tidak begitu memuaskan, ialah berkenaan kawalan atas langkah-langkah keselamatan yang diambil dalam projek-projek mengorek jalan di seluruh Negeri Pulau Pinang sekarang atas sebab projek-projek pembangunan. Kerja-kerja mengorek jalan adalah kejadian biasa atau kejadian harian, misalnya di kawasan Butterworth sekarang dalam beberapa tahun yang lepas projek-projek besar telekom dan *sewerage* telah mengakibatkan adanya lubang-lubang besar di atas jalan-jalan raya. Oleh sebab kekurangan langkah-langkah keselamatan, banyak kemalangan termasuk kematian telah berlaku.

Kerja-kerja mengorek jalan selalu melibatkan beberapa pejabat Kerajaan. Sebagai contoh, Datuk Speaker, kalau projek telekom, barangkali Pejabat Telekom hanya bertanggungjawab atas penyelesaian projek itu mengikut jadual dan keperluan teknikal (technical requirements). Jabatan Kerja Raya hanya menjamin bahawa selepas kerja itu tamat, jalan yang berkenaan dapat dibaiki semula, tetapi jabatan manakah yang akan bertanggungjawab untuk menjamin bahawa langkah-langkah keselamatan akan

diambil dengan sewajarnya. Selalunya tanggungjawab ini terpulang balik kepada kontraktor swasta yang berkenaan sendiri dan beliau hanya mengambil langkah-langkah mengikut suka sendiri atau dengan izin Datuk Speaker, dalam bahasa Inggeris "according to his whims and fancies". Jadi biasanya langkah-langkah yang diambil tidak mencukupi. Di sini saya menyeru jabatan-jabatan yang berkenaan untuk mengawalkan situasi ini dengan lebih teliti supaya dapat kita mencerminkan satu pentadbiran yang cekap. Dan akhirnya, saya lagi sekali menyokong Rang Undang-Undang yang telah dibentangkan. Sekianlah, terima kasih.

Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Encik Md. Noor Bin Ahmad): Datuk Speaker, saya bangun untuk berucap dan memberi hujah-hujah saya atas sifat saya sebagai penyokong yang saya bangkitkan kelmarin.

Datuk Speaker, sebelum saya menyentuh beberapa perkara yang berkaitan dengan ucapan belanjawan ini, ingin juga saya mengambil bahagian untuk memberi sedikit hujah-hujah dan pendapat-pendapat saya berhubung dengan ucapan yang telah dicakapkan oleh Y.B. Ahli Kawasan Bukit Glugor.

Datuk Speaker, saya minta maaf kerana tidak dapat mengikuti ucapan Ahli Kawasan Bukit Glugor pada peringkat awal pagi tadi kerana saya terlewat sedikit datang ke Dewan ini; tetapi sepanjang yang saya dapat dengar, apa yang telah Ahli Kawasan Bukit Glugor ucapkan pada masa saya masuk dalam Dewan ini, saya nampak beliau rasa sangat takut berhubung dengan kedaulatan Negeri Pulau Pinang dari segi Negeri Perak atau Negeri Kedah yang menuntut atas

tuntutan yang mereka tuntutan melalui akhbar-akhbar.

Saya suka menarik perhatian Datuk Speaker kepada perkara Perlembagaan Negeri yang mana Y.B. Ahli Kawasan Bukit Glugor rasa sudah tidak ada kedaulatan lagi bagi Negeri Pulau Pinang ini yang mana dalam Perlembagaan Negeri Pulau Pinang sendiri telah dengan terang menyebutkan tentang pemerintahan Negeri Pulau Pinang. Bab 3, perkara 6 (muka surat 2), dengan terang dan jelas menyebutkan, Yang Berhormat, bahawa kuasa pemerintah bagi negeri adalah terletak kepada Yang diPertua Negeri, tetapi tugas-tugas pemerintah boleh dengan undang-undang diserahkan kepada orang-orang lain. Di sini kedaulatan Negeri Pulau Pinang sendiri begitu jelas ditunjuk dalam Perlembagaan Negeri. Jadi kenapa kita takut dan bimbang kepada kedudukan tuntutan lain-lain negeri terhadap Negeri Pulau Pinang? Masalah tuntutan negeri lain kepada Negeri Pulau Pinang ialah mengenai sempadan sahaja, tidak melibatkan kedaulatan negeri langsung dan tidak perlu kita takut dan tidak perlu kita bimbang. Perlembagaan Persekutuan serta Perlembagaan Negeri telah menjamin bahawa Pulau Pinang adalah sebuah negeri yang mempunyai kedaulatan yang cukup seperti lain-lain negeri.

Contoh lain yang dapat kita lihat ialah apabila diadakan Persidangan Majlis Raja-Raja, Negeri Pulau Pinang tidak pernah ketinggalan dan Y.A.B. Ketua Menteri adalah sebagai penasihat kepada Yang diPertua Negeri kita. Ini jelas menunjukkan kepada kita bahawa sejak lebih 25 tahun yang lalu, apabila kita mendapat kemerdekaan, Negeri Pulau Pinang dan

Melaka pada masa itu telah termasuk sebagai negeri-negeri di bawah Persekutuan Malaysia dan selepas itu termasuk Sabah dan Sarawak. Jadi ini bermakna bahawa taraf kedaulatan Negeri Pulau Pinang kita adalah sama seperti lain-lain negeri dan persamaan ini sekarang ada pada 4 buah negeri: Pulau Pinang, Melaka, Sabah dan Sarawak. Kedaulatan yang ada pada Negeri Pulau Pinang tidak langsung akan terjejas kepada Negeri Pulau Pinang akan termasuk semula kepada Kedah atau kepada tuntutan dari negeri lain ataupun apa yang dicakapkan oleh Ahli Yang Berhormat Kawasan Bukit Glugor. Itu semua adalah tidak menjadi satu masalah pun kepada kita.

Datuk Speaker, beralih kepada ucapan Belanjawan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri kelmarin, saya ingin mengambil peluang mengucapkan terima kasih kepada Y.A.B. Ketua Menteri berhubung dengan ucapan belanjawan yang telah beliau bentangkan dalam Dewan ini.

Pada masa sekarang iaitu pada peringkat akhir tahun ini dan juga tahun hadapan, kemerosotan ekonomi di dalam negeri kita dan keseluruhan negara kita adalah nyata. Jadi berdasarkan kepada kemerosotan ekonomi yang kita hadapi dan juga kemerosotan ekonomi dunia yang sama-sama dunia hadapi, maka pembentangan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri untuk perbelanjaan bagi tahun hadapan bagi Negeri Pulau Pinang adalah kita seimbangkan dengan kedudukan keadaan kemelesetan ekonomi itu.

Jadi perseimbangan yang kita telah tunjukkan ini menunjukkan bahawa Kerajaan Barisan Nasional telah memandang dengan begitu

baik dan simpati kepada rakyat di negeri kita ini berhubung dengan masalah-masalah kenaikan harga-harga barang. Dan dalam soal ini, walaupun pihak Kerajaan menghadapi kekurangan wang yang agak banyak, banyak wang kita kurangkan itu kita bandingkan dengan negeri-negeri yang lain selain dari Pulau Pinang kita nampak dalam akhbar kelmarin yang mana Negeri Kedah sendiri telah kekurangan wang dalam belanjawan bagi tahun hadapan lebih daripada \$50 juta dan juga di Perak, di Kelantan dan juga di Trengganu, semuanya menghadapi kekurangan wang dalam belanjawan untuk tahun hadapan. Dan tidak pula ketinggalan Negeri Pulau Pinang juga menghadapi kekurangan wang. Jadi kekurangan wang yang kita hadapi ini bukan sahaja berlaku di negeri kita, bahkan keseluruhannya negeri-negeri di Malaysia kita ini. Walaupun kita menghadapi kekurangan wang, perkara yang sangat menarik perhatian saya ialah mengenai tidak adanya kenaikan cukai tanah yang akan dipikulkan kepada rakyat kita, sedangkan Kerajaan kita menghadapi kekurangan tunggakan cukai tanah yang sekarang ini saya difahamkan hampir \$8 juta lebih mengikut jawapan kepada soalan yang dibangkitkan kelmarin oleh Ahli dari Kawasan Bagan Dalam yang mana tindakan-tindakan tegas akan diambil oleh Kerajaan Negeri kita pada tahun hadapan. Berhubung dengan tunggakan cukai tanah yang akan dipungut oleh Kerajaan Negeri kita.

Apa yang saya hendak katakan di dalam mesyuarat kita yang mulia ini ialah tindakan tegas yang disebarkan dalam ucapan oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada masa pembentangan Rang Undang-Undang ini kelmarin hendaklah dijalankan dengan sungguh-sungguh tegas supaya

tunggakan bayaran cukai yang masih terhutang oleh orang-orang kaya di Negeri Pulau Pinang kita ini akan dapat kita terima dan dapat kita sumbangkan balik semua wang tunggakan cukai itu kepada projek-projek pembangunan di negeri kita sendiri. Tindakan tegas oleh Majlis Mesyuarat Kerajaan yang berkenaan iaitu Ahli Kawasan Bagan Dalam, dan jabatannya hendaklah dijalankan bukan sebagai satu kata-kata amalan sahaja. Kata-kata itu mestilah kita kotakan. Saya fikir apabila kita tegas dalam soal ini, rakan kita di sebelah depan kita ini akan turut sama menyokong kerana beliau sendiri telah berucap kelmarin dengan mengatakan bahawa tunggakan bayaran cukai itu terlalu banyak dan mesti Kerajaan ambil tindakan tegas. Jadi saya percaya apabila tindakan tegas itu dapat kita lakukan, rakan-rakan kita yang dua orang di sebelah sana akan menyokong kita dan ini akan menampakkan kita bahawa ada setengah-setengah tempat di dalam susunan pentadbiran Kerajaan kita yang Parti DAP atau pembangkang boleh bersetuju. Jadi di atas perseutujuan yang mereka tunjukkan itu saya sangat berharap pula dalam semua tindak-tanduk Kerajaan hendaklah kedua-dua rakan kita itu akan terus bersetuju, dan jika boleh kami tidak menolak kalau hendak duduk di sebelah sini pun.

Dalam ucapan oleh Yang Amat Berhormat kelmarin dengan terang beliau telah menjelaskan bahawa ramai rakyat di negeri kita ini telah membayar cukai tanah dan ini adalah suatu semangat sivik di kalangan ramai rakyat Negeri Pulau Pinang. Jadi kesedaran sivik dan rasa tanggungjawab yang harus kita tunaikan sebagai ahli-ahli wakil rakyat hendaklah kita sama-sama memainkan peranan. Saya berasa sedikit tidak betul kalau kita datang ke dalam

Dewan ini hanya menegur yang tidak baik sahaja, tetapi tidak pula kita sokong perkara yang baik. Ini sudah tentulah tidak betul.

Kita mesti faham bahawa kita ini adalah manusia, mungkin kita akan membuat kesalahan. Kita tidak dapat lari. Dalam masa kita belum mati, mesti kita ada membuat kesalahan dan kesalahan ini hendaklah sama-sama kita tegor dan sama-sama kita cuba perbetulkan. Jangan maki, kalau kawan kita buat salah dan kita maki, maka ini bererti kita juga turut lebih bodoh. Ini masalah manusia. Kalau seseorang manusia itu pandai ianya mesti menegur orang yang kurang pandai, tetapi kalau manusia itu orang yang pandai, ia maki pula kepada orang yang bodoh, maka orang yang pandai itu lebih bodoh daripada orang yang ia maki. Ini masalah yang kita hadapi di kalangan manusia.

Jadi saya harap kalau adalah sedikit-sedikit kesalahan yang dilakukan oleh kita di sebelah sini, maka adalah menjadi kewajipan kepada rakan-rakan kita yang lain menegur secara semangat sivik dan semangat sivik ini akan mendatangkan keuntungan kepada semua rakyat.

Datuk Speaker, berhubung dengan belanjawan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri juga kelmarin, beliau telah menyebutkan bahawa walaupun Kerajaan di Negeri Pulau Pinang pada tahun 1983 akan datang akan menghadapi kekurangan wang, tetapi rancangan-rancangan untuk membina rumah kos rendah akan terus dilakukan dan akan terus dilaksanakan bagi menjamin nasib rakyat di Negeri Pulau Pinang pada masa hadapan. Walaupun kita menghadapi kekurangan wang yang dinyatakan tetapi

projek pembangunan untuk faedah rakyat kita akan terus dirancang dan akan terus dilaksanakan. Ini adalah salah satu daripada tugas dan janji kita semasa kita adakan pilihanraya yang lalu, dan janji-janji ini akan terus kita laksanakan. Insyaallah ianya akan terus berjaya.

Di antara projek-projek yang sedang berjalan termasuklah dua projek di kawasan saya sendiri yang sedang dalam proses pembinaan sekarang. Jadi saya merayu kepada pihak Ahli Exco yang berkenaan iaitu Ahli dari Kawasan Sungai Pinang supaya mengambil sedikit ingatan di atas rayuan saya ini di atas dua projek perumahan yang melibatkan pembinaan 200 lebih rumah kos rendah di kawasan saya, Tasek Gelugor.

Jadi permohonan oleh orang-ramai kepada projek ini, mengikut jawapan kepada soalan saya kelmarin, ialah 8,000 lebih dan ini saya sangat bimbang kerana peristiwa di kawasan Penaga dan di kawasan Bagan Ajam akan berlaku pula di kawasan Dewan Negeri Tasek Glugor. Saya sekarang ini boleh dikatakan tidur tidak boleh lena kerana memikirkan pemohon yang memohon hampir 8,000 lebih tetapi rumah yang dibuat hanya 200 lebih dan oleh itu ada kemungkinan orang-orang atau penduduk di kawasan saya sendiri tidak boleh mendapatkan rumah yang kita sama-sama perjuangkan itu. Kalau orang di tempat saya tidak boleh mendapat rumah-rumah itu, kemungkinan suatu tunjuk perasaan atau bantahan yang keras akan berlaku dan ini akan memeningkan kepala semua Ahli-Ahli Exco termasuk Y.A.B. Ketua Menteri sendiri. Jadi di sini saya ingatkan supaya pemilihan untuk mendapatkan rumah di kedua-dua projek ini hendaklah diberi keutamaan

terlebih dahulu kepada orang yang tinggal di kawasan ADUN Tasek Glugor.

Selain daripada itu, Datuk Speaker, saya suka juga berharap kepada Ahli Kawasan Tanjung Bungah yang menjaga mengenai dengan jalan-jalan di Negeri Pulau Pinang supaya mengkaji semula berhubung dengan soalan yang saya bangkitkan kelmarin mengenai dengan jalan-jalan yang masih belum pun ditarkan di kawasan saya. Saya telah berjanji mengikut jawapan di atas soalan-soalan saya sebelum pilihanraya yang lalu. Ahli Kawasan Telok Bahang yang menjadi Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan pada masa itu telah memberi jawapan kepada saya bahawa Kerajaan Negeri ataupun Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-Kemudahan Awam akan mengetarkan jalan-jalan ini pada tahun 1983 akan datang ataupun sebelum tamat tempoh Rancangan Malaysia Keempat.

Jadi saya merayu kepada Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan Tanjung Bungah yang telah menyatakan kelmarin bahawa 4 batang jalan-jalan itu akan diambil perhatian. Sebenarnya bukan 4, tetapi 6 batang jalan yang masih belum lagi ditarkan. Pada masa musim hujan jalan-jalan ini begitu becak berlubang-lubang, kanak-kanak sekolah atau pun orang-orang awam yang ada di kawasan di tepi-tepi jalan ini apabila hujan telah menukar corak pakaian mereka daripada bersih kepada kotor. Jadi saya harap walaupun tidak dapat ambil perhatian kesemua sekali 6 batang jalan-jalan ini tetapi sekurang-kurangnya 4 batang itu hendaklah diberi keutamaan terlebih dahulu.

Selain daripada itu, Y.B. Datuk Speaker, sebagai mengakhiri ucapan sokongan saya ini, saya ingin merakamkan ucapan terima kasih ke-

pada Y.A.B. Ketua Menteri dan Ahli-Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan Pulau Pinang tentang penyediaan mereka untuk memberi suatu anggaran pembangunan yang begitu teliti bagi Negeri Pulau Pinang untuk tahun hadapan. Saya yakin pihak kakitangan yang telah menyediakan penyata ini telah bekerja sehingga ke pukul dua-tiga pagi untuk membolehkan penyata ini dibentangkan di dalam Dewan ini. Apabila penyata ini di semak dengan penuh teliti kita akan dapati kekurangan wang yang agak banyak juga, tetapi tidaklah banyak seperti di lain-lain negeri.

Di sini saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menyeru kepada seluruh kakitangan-kakitangan Kerajaan supaya memberi perkhidmatan mereka bagi tahun hadapan dengan penuh dedikasi dan tanggungjawab yang tinggi kepada perkhidmatan Negeri Pulau Pinang. Di samping itu kita juga mengucapkan terima kasih kepada pihak semua kakitangan yang telah menjalankan tugas-tugas mereka yang lalu sehingga membolehkan Negeri Pulau Pinang ini mendapat kemajuan yang begitu pesat sekali. Saya mohon menyokong Rang Undang-Undang ini.

Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Md. Isa Bin Haji Ramli): Y.B. Datuk Speaker, saya wakil daripada Kubang Semang mohon izin mengambil bahagian dalam perbahasan Anggaran Perbelanjaan Negeri Pulau Pinang bagi tahun 1983.

Saya mengucapkan tahniah dan syabas kepada Kerajaan Negeri dan kakitangan-kakitangan yang telah menyediakan laporan yang lengkap dan sempurna. Anggaran yang telah dicatit dalam laporan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri menunjukkan bahawa ke-

stabilan kepada kedudukan kewangan negeri adalah kukuh serta pembangunan negeri jelas tidak terjejas walaupun sekarang ini dunia menghadapi zaman kemelesetan ekonomi. Maka berpanduan apa yang dinyatakan dalam penyata yang dibentangkan ini, saya tidak meragui menyokong anggaran tersebut diluluskan.

Y.B. Datuk Speaker, saya berasa geli hati dengan perbahasan-perbahasan dan telatah yang dibuat oleh pembangkang yang mana berkokok berlalung-lalung, tetapi akhirnya bergelomang dengan apa saya tidak tahulah, boleh buat tafsiran sendiri. Pembangkang tidak payah mengajar Kerajaan, yang mana Kerajaan telah lama memerintah dengan adil dan saksama. Contohnya, Kerajaan sekarang ini — Kerajaan Barisan Nasional — diterima oleh rakyat, dan Kerajaan Barisan Nasional ini mengamalkan sikap Cekap, Bersih dan Amanah dan sentiasa berusaha untuk menjalankan kegiatannya demi kepentingan rakyat, serta pembangunan dan kemajuan negara. Di mana sekarang ini keadaan dan ekonomi negara yang kurang menyenangkan, tetapi untuk kepentingan rakyat tetap diteruskan. Kerajaan Barisan Nasional tetap menunaikan janji-janjinya sepertimana yang dinyatakan dalam manifesto dalam pilihanraya yang lalu.

Datuk Speaker, belanjawan yang berjumlah \$43,986,680.00 adalah sesuai. Pembangkang sengaja hendak menghalang usaha-usaha Kerajaan untuk membangun dan memajukan negeri khasnya untuk rakyat di negeri ini. Jadi Tuan Speaker, apabila rakyat mendapat dan menikmati usaha-usaha Kerajaan, maka mereka mungkin tidak akan mendapat tempat di negeri ini.

Y.B. Datuk Speaker, bagi saya tegoran-tegoran yang dibuatkan oleh pembangkang bukanlah tegoran yang tulus ikhlas. Tunggakan cukai sebanyak \$8 juta telah dijelaskan oleh Y.A.B. Ketua Menteri menyatakan usaha-usaha untuk memungut sedang dijalankan, jadi tidak payahlah pembangkang hendak menunjuk ajar kepada Kerajaan. Ayam tidak berkokok, hari tetap juga siang. Pihak Kerajaan tetap akan memungut hasil tunggakan tersebut.

Datuk Speaker, walaupun kita menghadapi defisit sebanyak \$3,882,600.00 Kerajaan masih boleh meneruskan pembangunan untuk rakyat. Dalam tahun 1963 perbelanjaan pengurusan kurang sebanyak \$1,149,060.00. Ini menunjukkan Kerajaan dan kakitangannya cukup cermat hendak membelanjakan kewangan negeri, memandangkan keadaan negeri dan kepentingan rakyat yang mana Kerajaan memandang serious dan patut memberi kemajuan-kemajuan dan pembangunan. Saya mengucapkan syabas kepada Kerajaan Negeri dan kakitangannya kerana mementingkan kemajuan untuk rakyat dan segala perbelanjaan yang dijalankan tidak membazirkan.

Datuk Speaker, Pembangkang mengambil kesempatan membangkitkan masalah-masalah tuntutan dan sempadan. Ini adalah untuk menimbulkan isu-isu kelam-kabut yang mana mereka mementingkan kepentingan diri sendiri, bukan untuk kepentingan rakyat. Mereka sanggup mencemarkan kedaulatan Raja-Raja yang mana kedaulatan Raja-Raja tidak boleh dipertikaikan di dalam Dewan ini.

Yang Berhormat Datuk Speaker, walaubagaimanapun saya ingin menekankan dan berharap kepada

Kerajaan supaya mempertingkatkan lagi pembangunan-pembangunan dan kemajuan rakyat di negeri ini khususnya di KADUN Kubang Semang yang mana saya menjadi wakilnya, yang mana pembangunan-pembangunan asas perlu diberi perhatian dan keutamaan, misalnya banyak lagi terdapat jalan-jalan yang masih belum ditarkan, membaiki parit-parit longkang yang mana menyebabkan pengaliran air longkang tidak sempurna, parit-parit tertimbus dan pengaliran tersekat, seperti parit longkang di Permatang Pauh, Kampong Pertama dan Pekan Kubang Semang, ini semua patut diperbaiki.

Y.B. Datuk Speaker, Kerajaan Negeri patut juga memberi perhatian memasang pili-pili bomba (fire hydrants) di kawasan-kawasan luarbandar dan juga mendirikan pasar-pasar (markets) yang mencerminkan Dasar Ekonomi Baru. Pasar-pasar yang ada sekarang ini diluarbandar di dapati sangat tidak lagi sesuai (out-of-date). Ini patut dikaji oleh pihak berkenaan. Kerajaan Negeri mestilah mengadakan perancangan-perancangan dan latihan serta memberi kemudahan kepada rakyat bumiputra di bidang perniagaan serta mengadakan tapak-tapak perniagaan yang strategik lagi sesuai untuk mereka terutama sekali penduduk-penduduk di luarbandar.

Y.B. Datuk Speaker, saya juga mengharap Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya melatih dan mengadakan penubuhan perusahaan kecil yang berasaskan bahan-bahan tempatan yang terdapat di kawasan luarbandar. Pada pendapat saya, perusahaan-perusahaan kecil ini boleh dikerjakan oleh penduduk-penduduk di luarbandar bagi meningkatkan lagi pendapatan masyarakat kampung dan juga mengisikan masa

lapang mereka secara produktif. Dengan usaha-usaha ini mungkin dapat menimbangkan jurang perbezaan pendapatan penduduk-penduduk luarbandar dengan bandar. Dengan ini saya dengan penuh harapan berharap semua pembangunan yang dirancang untuk kepentingan rakyat hendaklah diteruskan.

Y.B. Datuk Speaker, mengenai masalah pertanian, sebahagian besar kawasan Kubang Semang yang saya wakili adalah kawasan bendang. Saya sangat menghargai usaha-usaha Kerajaan memulihkan tanah-tanah sawah yang terbiar dan saya mengucapkan terima kasih kerana ada beberapa kawasan yang telah dipulih telah mendapat hasil yang baik. Kawasan-kawasan yang dipulihkan itu adalah sebahagian kecil sahaja, Datuk Speaker, dan masih terdapat banyak lagi tanah yang belum dipulihkan seperti di Mukim 3,4,5,6, dan 21, Seberang Perai Tengah. Inilah yang mendukacitakan saya. Oleh itu saya yakin dan percaya bahawa Kerajaan akan memberi perhatian yang serious dan berusaha supaya tanah-tanah bendang tersebut boleh diusahakan semula. Dengan cara yang tidak langsung, tanah-tanah itu akan kekal menjadi tanah pertanian. Jabatan Parit dan Taliair (JPT) hendaklah mengkaji semula semua parit-parit aliran dan saliran di Mukim 3,4,5,6, dan 21, Seberang Perai Tengah, kerana parit-parit Jabatan Parit dan Taliair yang ada sekarang didapati tidak memuaskan. Diharap dapat perhatian dan tindakan segera.

Datuk Speaker, di kawasan saya juga terdapat dusun-dusun durian, rambutan, manggis, langsung, duku dan sebagainya. Kebanyakan pokok-pokok ini terutama sekali pokok-pokok durian ada yang sudah tua dan ada yang mati, oleh itu saya berharap Kerajaan Negeri da-

pat mengadakan rancangan pemulihan dusun. Saya ingin menyeru kepada Kerajaan Negeri supaya mempertingkatkan dan memperbanyakkan lagi hasil-hasil pertanian untuk makanan dan kegunaan negeri ini, bukanlah untuk dieksport.

Mengenai masalah tanah di kawasan saya, Yang Berhormat Datuk Speaker, ada terdapat tanah-tanah pecah lot (illegal subdivision). Tanah-tanah ini dijual kepada orang ramai hanya melalui perjanjian yakni *agreement letter* sejak tahun 1975 sehingga sekarang ini. Yang menjadi masalah ialah pindahmilik belum diselesaikan lagi — buktinya lot 415 dan 416, Mukim 6, Kampong Pertama. Ada juga terdapat bahawa tanah-tanah pecahan lot yang telah dibeli, pembelinya tidak boleh mendirikan bangunan yakni membuat rumah. Kebanyakan tanah-tanah itu terdapat di Mukim 9, Seberang Perai Tengah, Tanah Liat, dan saya berharap Kerajaan Negeri akan dapat menggunakan jasa baiknya. Juga diharapkan semua pecah-pecah lot mestilah diluluskan oleh pihak yang berkuasa dan mematuhi undang-undang tanah terlebih dahulu sebelum dijual supaya tidak menimbulkan masalah di belakang hari.

Kerajaan Negeri juga hendaklah mengambil tindakan yang tegas terhadap tanah-tanah sawah yang ditimbus dengan tanah merah, contohnya lot 1036, Mukim 6, Permatang Pauh. Saya telah menyuarakan masalah ini beberapa kali sejak mula-mula ditimbus sehingga kerja-kerja menimbus telah siap dan sempurna tetapi tidak ada apa-apa tindakan yang berkesan dari pihak berkuasa. Ini mendukacitakan, Datuk Speaker, dan saya terpaksa timbulkan di dalam Dewan ini.

Datuk Speaker, rancangan jalan-

jalan di kawasan saya, Kubang Semang, rancangan pembinaan jalan-jalan baru iaitu di jalan Permatang Nibong ke Kampong Pertama dan jalan di belakang pekan Penanti didapati kerja-kerja pembinaan jalan ini sejak beberapa tahun masih belum lagi siap. Ini menyusahkan orang ramai untuk menggunakan jalan-jalan tersebut. Jika di musim panas, debu-debu akan berterbangan dan manakala di musim hujan ia menjadi lecah dan becak. Perkara ini hendaklah diselesaikan dengan segera terutama sekali untuk kemudahan kanak-kanak sekolah dan pekerja-pekerja yang miskin yang hendak mencari nafkah hidup menggunakan jalan-jalan tersebut di musim hujan dan kemarau.

Yang Berhormat Datuk Speaker, ada lagi sebatang jalan lama di Permatang Pauh yang sedang diperbaiki iaitu Jalan Permatang Pauh ke Bukit Indra Muda yang diperbaiki separuh dan ditinggalkan begitu sahaja dengan berlopak-lopak. Ini menyulit dan menyusahkan pengguna-pengguna jalan raya. Kerap kali didapati dan selalu berlaku kemalangan yang mengancam nyawa pengguna-pengguna, Tuan Speaker. Oleh itu saya berharap kerja-kerja membaiki jalan tersebut dapat dikerjakan mengikut jadual yang ditetapkan.

Y.B. Datuk Speaker, masalah perumahan di kawasan saya, ada beberapa orang penduduk yang terlibat dan aliran letrik daripada Prai ke Alor Star iaitu di Mukim 2, Bukit Mertajam. Mereka yang terlibat dengan masalah ini telah memajukan permohonan mereka kepada Kerajaan Negeri untuk mendapat rumah murah kos rendah. Saya juga difahamkan bahawa sehingga hari ini masih belum mendapat jawapan kepada permohonan mereka ini sama ada

untuk dipertimbangkan ataupun sebaliknya. Mereka ini akan dipindahkan seberapa segera kerana kerja-kerja aliran letrik akan dimulakan dengan segera. Oleh itu saya berharap kepada pihak yang berkenaan supaya tindakan segera hendaklah dipercepatkan.

Datuk Speaker, pada pendapat saya untuk mengelakkan kos rumah melambung tinggi, rumah-rumah murah Kerajaan yang telah siap janganlah ditunggu lama-lama. Manakala siap berikanlah kepada penduduk-penduduk ataupun kepada pemohon-pemohon. Segerakan pemberian kepada orang ramai. Buat permulaan, rumah-rumah ini hendaklah dikirakan sewa manakala sampai masa yang sesuai maka pihak Kerajaan bolehlah menjual terus kepada penghuni-penghuni rumah tersebut mengikut harga mula disewakan dahulu. Ini satu cara dan matlamat Kerajaan untuk memberi rumah kepada mereka yang betul-betul perlukan rumah.

Y.B. Datuk Speaker, Majlis Kerajaan Tempatan ialah suatu agensi Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat dan adalah menjadi harapan Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat untuk membantu Kerajaan dari segi kemajuan dan pembangunan jangka pendek dan jangka panjang kepada rakyat, memberi perkhidmatan-perkhidmatan yang sempurna kepada masyarakat luarbandar dan menyediakan kemudahan asas kepada rakyat dari segi kebersihan dan kesihatan. Kemudahan-kemudahan perniagaan juga perlu diutamakan kepada bumiputra. Badan-badan ini mestilah bersikap tegas melaksanakan undang-undang dan keputusan yang telah diputuskan. Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai jangan mempertimbangkan sebarang lesen ataupun projek-

projek yang bertentangan dengan Islam yang boleh menimbulkan kesan buruk terhadap masyarakat, seperti lesen bar, kelab malam, pusat perjudian, rumah urut dan sebagainya. Saya berharap kepada Majlis Perbandaran Seberang Perai yang berkuasa di Seberang Perai supaya mengambil tindakan ke atas 6 buah rumah urut yang masih giat menjalankan perniagaan.

Kepada Kerajaan Negeri, kedai-kedai tuak Kerajaan hendaklah ditutup dan tapak-tapak ini hendaklah diganti dengan projek-projek yang memberi faedah kepada rakyat.

Masalah pekerjaan, Datuk Speaker, saya sangat-sangat menghargai dan mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih di atas usaha-usaha Kerajaan Negeri hendak mengatasi masalah pekerjaan dan mengelakkan pengangguran. Tetapi, Y.B. Datuk Speaker, usaha-usaha ini tidak akan berjaya jika tidak mendapat kerjasama daripada pihak-pihak dan badan-badan berkanun, swasta dan kilang-kilang. Kerajaan patut menyiasat tentang pengambilan pekerja-pekerja. Apakah benar-benar menepati Dasar Ekonomi Baru yang telah ditajakan oleh Kerajaan?

Datuk Speaker, saya merasa kurang senang dengan sikap setengah majikan yang kurang memberi perhatian kepada calon-calon pekerja yang dikemukakan oleh pihak Jabatan Buruh. Saya juga difahamkan bahawa pada bulan Januari 1982 hingga Oktober, 1982, pihak Pejabat Buruh Seberang Perai telah mengemukakan calon-calon lebih kurang 5,000 orang untuk ditemuduga bagi mengisi jawatan kosong — sebanyak 2,500 bagi pelbagai jawatan, tetapi yang dipilih tidak sampai 1,000 orang.

Walau bagaimanapun calon-calon ini mempunyai sijil-sijil atau kelakuan daripada ITI yakni latihan di bidang perindustrian dan keluaran-keluaran Pusat Latihan Kerajaan Pertak di Dusun Tua yang mana Kerajaan telah membelanjakan lebih-kurang \$5,000.00 — \$6,000.00 bagi tiap-tiap seorang. Kerajaan mungkin menanggung kerugian jika mereka ini tidak mendapat kerja.

Oleh itu, saya ingin menyerukan pihak Majikan hendaklah memberi keutamaan kepada calon-calon yang dikemukakan oleh Jabatan Buruh yang juga bertanggungjawab mengatasi masalah pengangguran dan latihan-latihan. Jika ini tidak dipraktikkan, Datuk Speaker, jelas akan menjadi pengangguran dan jenayah di kalangan anak-anak muda. Kerajaan telah bersusah payah mengikat pelabur-pelabur asing di dalam dan di luar negeri dengan tujuan untuk mengadakan peluang-peluang pekerjaan kepada rakyat. Jika perkara yang dinyatakan tadi terjadi, masalah pekerjaan tidak ditunaikan atau dipraktikkan oleh majikan dan juga usaha-usaha jabatan buruh tidak diambil kira, maka Dasar Ekonomi Baru yang menjadi matlamat Kerajaan tidak akan tercapai. Pengangguran akan bertambah menjadi masalah kepada Kerajaan.

Dengan itu, Datuk Speaker, saya sekali lagi menyokong belanjawan ini untuk diluluskan. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik): Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1983.

Sungguhpun saya nampak Kerajaan Negeri telah mengawal perbe-

lajaan dengan sempurna dan tidak banyak perkara yang saya hendak bangkitkan, tetapi oleh kerana saya nampak pihak Parti Pembangkang telah menunjukkan sikap yang tidak berapa baik pada hari pertama kelmarin dan juga pada pagi ini, terpaksa saya bangun mengambil bahagian dengan sedikit masa.

Saya suka mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri kerana dalam keadaan ekonomi yang buruk pada masa sekarang, Kerajaan Negeri tidak menaikkan apa-apa cukai dengan mengadakan pendapatan daripada rakyat Negeri Pulau Pinang. Sungguhpun tiap-tiap negeri di negara Malaysia mengadakan belanjawan yang kurang, Negeri Pulau Pinang mengadakan kekurangan yang sangat sedikit sahaja iaitu pada tahun ini lebih-kurang \$3.8 juta. Jikalau saya tidak silap, kekurangan belanjawan ini adalah kurang daripada kekurangan belanjawan Majlis Perbandaran Pulau Pinang pada tahun 1982. Ini menunjukkan kawalan yang cekap dan sempurna yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, kelmarin kita nampak Ahli daripada Kawasan Bukit Glugor hendak menjadi *lawyer* di Dewan ini; beliau juga hendak menjadi penilai di Dewan. Beliau ingin hendak menjadi seorang yang kita panggil — dengan izin — “Mr. Know-all”, tetapi masalah yang telah dibangkitkan tentang Bukit Gambier beliau tidak tahu sungguhpun Bukit Gambier adakah di kawasan beliau sendiri.

Pada pagi tadi kita nampak Kerajaan Negeri Pulau Pinang ada mempunyai “dua Kerajaan”: Satu yang menduduki di sebelah Kanan Tuan Speaker iaitu Kerajaan Barisan Nasional yang mentadbirkan Negeri Pulau Pinang melalui surat-

surat rasmi dan mentadbiran dengan saluran yang sewajarnya tetapi di sebelah kiri Tuan Speaker adalah satu "Kerajaan Negeri Pulau Pinang" yang diketuai oleh .....(ganguan).

Ketua Menteri: Tuan Speaker, untuk penjelasan.

Tuan Speaker, bagi pihak sebelah depan kita bukan Kerajaan Negeri tetapi mereka ialah pihak Parti Pembangkang sahaja.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik): Tuan Speaker, saya minta maaf. Saya hanya hendak menunjukkan bahawa pihak di sana bukan Kerajaan yang sebenarnya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor memanggil Kerajaan Barisan Nasional meletak jawatan sebab beliau hendak menjadi Ketua Menteri yang akan mentadbirkan negeri melalui surat-khabar sahaja — apa perkara yang dibangkitkan dalam surat-khabar bukan melalui surat-surat rasmi.

Tuan Speaker, dalam Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1983, kita nampak ada lebih-kurang kekurangan \$2.1 juta untuk pentadbiran daripada gaji dan elaun kakitangan Kerajaan. Ini adalah oleh kerana Kerajaan hendak mengisikan jawatan-jawatan yang sedang kosong. Saya harap walaupun tiap-tiap jabatan tidaklah mengadakan kakitangan-kakitangan yang sepe-nuhnya, kecekapan jabatan-jabatan masing-masing akan dijalankan dengan sempurna.

Saya juga nampak di pihak Jabatan Kerja Raya pada tahun ini peruntukan dikurangkan \$2.04 juta lebih kurang dan saya harap jabatan yang berkenaan tidaklah

mengurangkan perkhidmatan-perkhidmatan yang baik kepada penduduk-penduduk khususnya di kawasan luarbandar. Saya berharap jabatan ini akan terus memperbaiki jalan-jalan di luarbandar dan juga memberi perkhidmatan kebersihan longkang-longkang di luarbandar.

Perkara yang akhir saya hendak bangkitkan berkenaan dengan pengambilan tanah ialah dalam pengambilan tanah, penghuni-penghuni yang menduduki tanah tuan-tuan tanah itu akan diberi wang saguhati tetapi wang saguhati yang diberikan kepada mereka adalah ditetapkan pada tahun yang tanah ini digazetkan dan diambilalih oleh Kerajaan. Tuan Speaker, pembayaran wang saguhati ini dijalankan beberapa tahun yang lepas. Ada yang 5 tahun, ada yang 10 tahun. Memandangkan kepada inflasi yang telah diadakan dalam tempoh 10 tahun, saya ingat wang saguhati asal itu bolehlah dikatakan telah jatuh lebih-kurang 50% bila digunakan. Saya harap Kerajaan Negeri akan menimbang bahawa kalau masih dalam masa tempoh yang panjang ini, bunga boleh ditambahkan kepada wang saguhati yang telah diberikan atau ditetapkan kepada penghuni-penghuni yang ada di sana.

Akhirnya, Tuan Speaker, saya sokong Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1983 ini. Terima kasih.

Tuan Speaker: Ahli-Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan hingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.50 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.40 petang.

Tuan Speaker: Dewan bersidang semula.

Ahli Kawasan Kampung Kolam (Encik Wong Hoong Keat): Tuan Speaker, saya bangun pada ketika ini untuk membahas dan menyokong ucapan belanjawan Y.A.B. Ketua Menteri mengenai rang undang-undang perbekalan ini.

Sekali lagi kita terpaksa membatalkan belanjawan tahunan pada saat kemerosotan ekonomi dunia. Namun begitu kita mesti ingat bahawa belanjawan ini bukan rancangan semadua-mata. Ia mesti membawa munafaat yang praktikal kepada rakyat di seluruh lapisan masyarakat.

Tuan Speaker, Belanjawan tahun 1983 adalah sederhana sahaja tetapi kita masih mempunyai cukup wang untuk memesatkan pertumbuhan sosial ekonomi. Syaratnya ialah kita mesti berazam kuat berdedikasi dan bekerjasama untuk menghadapi semua masalah.

Golongan rakyat yang paling kuat dipengaruhi oleh kemerosotan ekonomi ialah golongan yang berpendapatan rendah. Ini termasuklah penaja, peniaga, peniaga kecil dan petani. Oleh itu, Kerajaan Negeri patut berusaha menolong mereka dan menjaga mereka dari menjadi mangsa kemerosotan ekonomi dunia. Golongan ini sangat penting dalam konteks kemajuan sosial ekonomi dan kalau mereka ditinggalkan, ini bermaksud sekumpulan rakyat akan menjadi semakin miskin manakala sekumpulan lagi akan menjadi semakin kaya. Sekali lagi belanjawan kali ini kurang membawa faedah kepada golongan miskin ini.

Tuan Speaker, pada kebelakangan ini penaja dan peniaga kecil

amat dipengaruhi oleh rancangan mencantikkan bandar atau projek pembaharuan yang lain. Mereka tidak dibenar berniaga di tempat asal, tambahan lagi mereka tidak diberi tempat lain yang sesuai untuk berniaga. Kebanyakan mereka mempunyai keluarga yang besar. Kalau mereka tidak ada tempat berniaga, bagaimana mereka boleh mendapat wang untuk menyokong keluarga? Tempat yang sesuai untuk mereka berniaga biasanya ialah di penjuruan jalan raya atau di sekitar tempat yang sibuk, tetapi mereka terpaksa "bermain" dengan polis dan pencuri.

Dengan polis yang bertugas, Tuan Speaker, akhirnya mereka didenda. Biasanya mereka didenda \$20.00 atau \$30.00. Katalah seorang didenda \$20.00 bagi seminggu, jumlah bagi sebulan ialah \$80.00. Jumlah ini merupakan nilai wang yang sangat besar kepada seseorang penaja yang miskin yang kais pagi makan pagi, kais petang makan petang. Kita mesti sedar bahawa golongan penaja sentiasa berusaha menyara hidup keluarga mereka. Mereka cuba hidup berdikari. Dengan menjatuhkan hukuman, kita akan melumpuhkan semangat *entrepreneurial* mereka dalam negara yang membangun seperti negara kita. Sumbangan golongan *entrepreneur* amat diperlukan tetapi dalam kes ini kita bukan sahaja tidak memberi galakan malah melemahkan semangat mereka untuk menjalankan kewajipan mereka. Kita patut berusaha untuk menolong mereka. Kompleks penaja harus dimasukkan dalam semua projek pembangunan bandar, kalau tidak kita sekurang-kurangnya membenarkan mereka berniaga di tempat yang dianggap sesuai dari sudut pandangan mereka.

Akhir kata, kalau kita ingin maju dan terus maju, kita harus belajar dari kesilapan kita. Dalam abad yang ke 20 ini kita akan menghadapi lebih masalah dan kalau kita sedia bekerjasama kita akan menjadi lebih teguh dan cekap.

Sekianlah, terima kasih.

Ahli Kawasan Teluk Bahang (Tuan Haji Yahaya Bin Ahmad): Y.B. Datuk Speaker, saya bangun bagi menyokong Rang Undang-Undang Belanjawan Negeri 1983 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Bagi pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang, saya telahpun meneliti bahawa perbelanjaan bagi tahun 1983 adalah disusun dengan begitu rapi dan teliti sekali memandangkan keadaan kemelesetan ekonomi negeri dan juga dunia dan kita yakin dan percaya di atas kerja kuat pihak Kerajaan dan pegawai-pegawai yang menyusun belanjawan ini. Sudah terbukti bagaimana sikap Kerajaan kita terhadap mencermatkan belanjawan wang rakyat atau orang ramai di negeri ini walau pun kita dapati belanjawan ini berkurangan sebanyak \$1,149.60 jika dibandingkan dengan tahun lalu. Ini adalah satu kejayaan Kerajaan Negeri kita memikirkan kepentingan rakyat.

Cuma apa yang saya harapkan ialah segala peruntukan yang disediakan untuk dibelanjakan bagi tahun 1983 terutama sekali pihak Jabatan Kerja Raya sepertimana yang telah disebutkan oleh saudara saya dari Sungai Nibong tadi akan berkurangan dari tahun 1982. Peruntukan bagi tahun 1983 hanya sebanyak \$12,559,580.00 jika berbanding dengan tahun 1982 sebanyak \$14,600,410.00 iaitu kurang sebanyak \$2,040,830.00 iaitu 13.9%. Apa yang suka saya mengingatkan pihak Jabatan Kerja Raya

ini ialah walaupun pada masa yang lampau perbelanjaan yang diperuntukkan begitu besar, lebih daripada peruntukan bagi tahun 1983, masih terdapat perkhidmatan-perkhidmatan yang kurang memuaskan, terutama di kawasan luarbandar sebab saya dapati bahawa cara pentadbiran dan pengurusan yang dibuat oleh Pihak Jabatan Kerja Raya tidak begitu mengambil perhatian yang teliti terhadap kepentingan pengguna-pengguna di kawasan luarbandar seperti mana soalan saya kelmarin.

Di sepanjang bukit daripada Kawasan Sungai Pinang hingga ke Teluk Bahang kebanyakan bahu jalan dan sebelah lahu telahpun pecah hampir 10 tahun tidak dibaiki dan kita dapat melihat rumput-rumput di celah-celah simen konkrit. Saya berharap sekiranya tidak dapat dibuang dengan tangan, gunakanlah racun supaya jalan kita itu lebih bersih dipandang, lebih-lebih lagi dalam ucapan untuk membentangkan belanjawan ini bahawa Negeri Pulau Pinang kita ini adalah sebuah negeri pelancungan dan kita harap kalau pihak Perbandaran boleh mengadakan berbagai-bagai usaha mencantikan seperti menghiaskan bandar ini dengan pokok-pokok, kita harap di kawasan luarbandar juga boleh dibuat sedemikian.

Jadi saya harap pihak Jabatan Kerja Raya lebih meninggikan lagi mutu prestasi pekerja-pekerja di kawasan luarbandar dan juga untuk mengikut etika kerja yang telah dibuat oleh Kerajaan. Apa yang suka saya mengingatkan seperti mana penerangan Pengerusi Bahagian Jabatan Kerja Raya bahawa tiap-tiap kawasan atau daerah diberi seorang penyelia untuk menyelia jalan tetapi malangnya di kawasan Balik Pulau ada bangunan yang ada

untuk penyelia itu tidak digunakan boleh dikatakan daripada semenjak beberapa tahun yang lalu sentiasa kosong. Ini adalah merugikan Kerajaan, saya harap perkara yang sedemikian tidak akan berlaku.

Yang Berhormat Datuk Pengerusi, berhubung dengan tunggakan yang ada, saya sependapat dengan saudara saya tadi bahawa patutlah tunggakan ini dibenarkan orang ramai bayar secara ansuran kerana apa yang telah saya dapat sungutan dalam masa sebulan ini ialah notis-notis yang telah dikeluarkan oleh pihak Kerajaan untuk membayar tunggakan ini adalah amat besar sekali, umpamanya Syarikat Kampung Enam terpaksa membayar \$27,000.00 termasuklah cukai tali-air dan saya difahamkan pihak Kampung Enam ini sedang merayu supaya dikecualikan cukai tali-air ini disebabkan tanah di sini dibiarkan hampir 6 tahun tidak digunakan untuk menanam padi.

Yang Berhormat Datuk Speaker, saya suka mengingatkan juga Pihak Jabatan Parit dan Taliair supaya menggunakan peruntukan ini benar-benar bagi faedah pertanian di kawasan luar bandar kerana apa yang telah saya ikuti bahawa kebanyakan kawasan parit dan taliair ini tidak dijaga dengan begitu baik. Kadangkala di masa-masa diperlukan oleh pihak petani, kawasan taliair itu tidak dijaga dengan baik oleh J.P.T., tetapi ketika padi sedang berbuah, di masa itulah pihak Jabatan Taliair mengeluarkan tender untuk membersihkan kawasan ini. Tindakan pembersihan ini menyebabkan musuh-musuh padi seperti tikus yang duduk di kawasan taliair ini terus membinasakan pokok-pokok padi. Jadi adalah harapan kita supaya pihak Jabatan Parit dan Taliair membuat kajian dalam hal ini.

Yang Berhormat Datuk Speaker, saya tidak lagi mahu bercakap panjang oleh sebab banyak ucapan-ucapan yang diberikan oleh rakan-rakan saya tadi lebih kurang sama juga dengan apa yang saya telah sediakan. Jadi untuk memendekkan masa, saya suka membawa perhatian oleh sebab pagi tadi wakil daripada pihak pembangkang telah membangkitkan masalah-masalah yang tidak patut dibangkitkan dalam Dewan ini, terutama sekali lawatan rakan saya ke negeri India baru-baru ini iaitu bagi menghadiri Sukan Asia yang Ke 9. Saya akan memberi ulasan mengapa kita perlu menghantar wakil-wakil kita ini ke Negeri India.

Di antara beberapa alasan yang perlu diberi ialah Pulau Pinang kita ini akan menjadi satu pusat kegiatan sukan selain daripada Kuala Lumpur yang mana ia bersedia menjalankan aktiviti-aktiviti sukan secara besar-besaran dan begitu juga wakil-wakil kita pergi ke India untuk menghubungkan lagi persahabatan di antara dua buah negeri. Sepertimana yang dikatakan oleh Setiausaha California dalam satu majlis makan, Negeri Pulau Pinang tidak begitu terkenal. Memandangkan Sukan Asia dijalankan 4 tahun sekali, maka inilah masa serta peluang bagi Jawatankuasa Kebudayaan Belia dan Sukan berada di New Delhi untuk mempelajari segala aspek pengurusan mengenai kejohanan yang terbesar di Tenggara Asia. Peluang yang macam ini jarang kita dapat dan mungkin di tahun depan tidak akan dibuat di New Delhi tetapi akan dibuat di Manila atau di negara kita. Jadi peluang untuk pergi ke New Delhi tidak ada terutama bagi melihat bagaimana keadaan di New Delhi. Saya ingat Ketua Pembangkang kita selalu pergi ke sana. Negeri Pulau Pinang memang arif di bi-

dang sukan dan kebanyakan ahli-ahli sukan bagi Negara Malaysia ini adalah terdiri daripada wakil-wakil Negeri Pulau Pinang dan memang telah ada rancangan untuk mempergiat serta mempertingkatkan mutu sukan di negeri ini dengan mengadakan kemudahan-kemudahan sukan.

Yang Berhormat Datuk Speaker, lawatan ini, sebagai yang saya sebutkan tadi, ada beberapa faktor yang penting. Pertama ialah untuk mendedahkan Ahli-Ahli Jawatankuasa kepada pertandingan-pertandingan sukan di peringkat Asia dan antarabangsa. Keduanya ialah untuk memberi peluang kepada ahli-ahli Jawatankuasa mempelajari cara-cara pengurusan dan organisasi temasya sukan agar pengalaman dan pengetahuan yang diperolehi itu dapat membantu untuk menganjur kejohanan di dalam Negeri Pulau Pinang pada masa yang akan datang. Faktor yang ketiga ialah untuk mengadakan perhubungan sukan dengan negara luar supaya mereka dapat mengambil bahagian dalam temasya sukan yang akan diadakan dalam Negeri Pulau Pinang serta hendak menggalakkan pelancung-pelancung ke negara kita ini. Keempat, adalah diharapkan dengan pendedahan dan pengalaman yang akan diperolehi di temasya Sukan Asia Ke 9 itu akan dapat menambahkan kebolehan Jawatankuasa untuk menganjurkan aktiviti kesukanan di negeri ini dengan lebih profesional dan lebih berkesan.

Kita harap pihak pembangkang akan memahami akan dasar kita dan semoga mereka juga akan turut serta. Buktiinya, pada akhir bulan ini sebelum tamat Pesta 1982, Ahli-Ahli Dewan akan mengadakan pasukan bola untuk berlawan dengan pegawai-pegawai Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Saya harap pihak

pembangkang akan turut serta, terutama Ketua Pembangkang kita yang saya harap akan menjadi *goalkeeper* atau *fullback*.

Sekianlah sahaja, lagi sekali saya mengambil peluang, Datuk Speaker, menyokong penuh di atas Rang Undang-Undang Perbekalan bagi tahun 1983.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1983 dan akan membahaskan beberapa issue serta masalah-masalah yang telah berlaku.

Tuan Speaker, saya ingin membangkitkan satu perkara yang mungkin akan mencemarkan imej Kerajaan Barisan Nasional tentang usahanya membentuk Kerajaan yang bersih, cekap dan amanah. Perkara ini ialah perihal yang berlaku berikutan pelaksanaan Street and Drainage Act, 1974, sejak 1hb. Januari, 1980.

Tuan Speaker, sebelum 1hb. Januari, 1980, iaitu pada tempoh sebelum pelaksanaan Street and Drainage Act, 1974, keadaan pembinaan rumah secara haram berlaku di Negeri Pulau Pinang khususnya di merata tempat di Negeri Pulau Pinang semakin bertambah pembinaan rumah dilangsungkan dengan segera tanpa kelulusan daripada Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Saya tegaskan perkara ini terus berlaku selain daripada yang disebabkan oleh pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang sendiri kerana sentiasa menangguhkan kelulusan pelan pembinaan. Apa yang sebenarnya menyebabkan keadaan ini adalah seperti berikut:—

- (i) Kerajaan Negeri tidak berdaya membina rumah kos rendah yang cukup untuk keperluan rakyat;
- (ii) Pemaju yang tidak jujur atau pemaju yang berkomplot dengan ahli-ahli politik supaya pembinaan rumah haram secara besar-besaran dapat dijalankan.

Tuan Speaker, oleh kerana Street and Drainage Act, 1974, dikuatkuasakan daripada 1hb. Januari, 1980, maka Majlis Perbandaran Pulau Pinang tidak berkuasa meruntuhkan segala pembinaan rumah haram sebelum 1hb. Januari, 1980. Pada masa itu Majlis Perbandaran meneruskan perintah daripada pihak Mahkamah untuk meruntuhkan binaan haram dalam tempoh permohonan oleh Majlis Perbandaran supaya dapat perintah dari pihak Mahkamah sehingga siap dan sampai dijual kepada pembeli yang sangat memerlukan tempat kediaman. Pemaju yang tidak jujur itu menggunakan segala helah seperti pelan yang diluluskan oleh Majlis Perbandaran dan sebagainya untuk menipu pembeli-pembeli yang kurang bernasib baik.

Selepas mendapat bayaran daripada pembeli-pembeli yang kena bayar secara sekaligus, pemaju yang tidak jujur itu menghilangkan diri. Pembeli-pembeli di tinggalkan begitu sahaja.

Tuan Speaker, pada masa Majlis Perbandaran berjaya mendapat perintah dari pihak Mahkamah untuk meruntuhkan rumah haram tersebut, rumah itu telah penuh dengan penduduk-penduduk. Meruntuhkan rumah yang telah didiami adalah dianggap sebagai tindakan yang tidak berperikemanusiaan. Perkara seperti ini digunakan oleh Ahli-Ahli

Pembangking sebagai bahan api untuk menyerang Kerajaan Barisan Nasional.

Tuan Speaker, sejak 1hb. Januari, 1980, Majlis Perbandaran dengan pelaksanaan Street and Drainage Act, 1974, berkuasa meruntuhkan segala binaan haram yang dibina selepas 1hb. Januari, 1980 tanpa melalui tindakan Mahkamah. Oleh itu dalam tempoh dua tahun ini perkara meruntuhkan binaan haram secara besar-besaran tidak berlaku dan ahli dari Pembangking pun kurang peluang.

Tuan Speaker: Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong, perkara yang dibawa oleh anda itu ialah perkara Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Ini jadi polisi.

Tuan Speaker: Perkara itu tidak bersangkutan dalam Rang Undang-Undang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Ya, Tuan Speaker, tapi perkara ini ada bersangkutan dengan kawasan saya. Sekarang ini saya beri keterangan, selepas itu nanti saya beritahu apa fasal saya bangkitkan perkara ini.

Datuk Speaker, saya yakin bahawa dengan keadaan yang terkawal ini bersama-sama dengan pembinaan rumah kos rendah secara meluas oleh Kerajaan, pemaju haram akan dihapuskan.

Datuk Speaker, saya penuh kepercayaan bahawa segala pelaksanaan Undang-Undang Kerajaan Negeri adalah adil dan pasti tidak ada dua *standard*. Street and Drainage Act, 1974, adalah dilaksanakan

dengan prinsip ini. Saya ingin mengemukakan hal mengenai dua baris rumah lebih-kurang 20 buah rumah batu yang telah dibina oleh pihak pemaju di Thean Teik Estate pada pertengahan tahun 1982. Rumah itu terus dibina sebelum mendapat kelulusan daripada Majlis Perbandaran sedangkan pelan untuk pembinaan rumah tersebut diserahkan .....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Point of order, Datuk Speaker.

Baru-baru ini Datuk Speaker telah membuat perintah tidak boleh menyentuh atas perkara Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Ahli dari Paya Terubong tidak mengikut perintah itu. Bolehkah Tuan Speaker mengambil tindakan di atas perkara itu?

Tuan Speaker: Apa yang dibawa itu ialah berkaitan dengan dasar Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Bukan dasar. Bila kami bangkitkan perkara seperti itu, ianya menjadi perkara yang tidak boleh ditimbulkan. Ini bukan dasar. Yang Berhormat mahu memberi satu-dua contoh atas perkara yang timbul dalam kawasan beliau, oleh itu bukan dasar, tetapi tugas-tugas kakitangan Majlis Perbandaran, bukan dasar. Jikalau ada perintah seperti itu, perintah di sana dan di sini hendaklah serupa, bukan satu di sana dan lain di sini.

Tuan Speaker: Saya harap Yang Berhormat boleh membawa berkaitan dengan dasar Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker, kelmarin Tuan Speaker

pun ada kata, kalau masalah di dalam Majlis Perbandaran Pulau Pinang, Majlis Perbandaran boleh ambil di Mesyuarat Majlis Perbandaran, tetapi sekarang saya minta ada satu prinsip (principle) polisi daripada Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Oleh kerana ini saya nak bangkit perkara ini di Dewan ini. Sekarang ini, ini jadi satu polisi ..... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Penjelasan, sekarang beri penjelasan ..... (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Duduk, kalau saya cakap duduk. Saya tidak benarkan. Jangan jadi hero di sini. Kalau Ahli Kawasan Bukit Glugor hendak menjadi hero, balik ke partinya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Anda ada di sini dulu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Duduk diam-diam.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Dulu DAP, bukan Barisan Nasional. Anak tiri di sana.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Barisan Nasional menang banyak.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong, jika ada apa-apa perkara yang berkaitan dengan Majlis Perbandaran Pulau Pinang, saya harap dibawa perkara itu kepada Yang diPertua Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Itu adalah

perkara polisi dan saya mahu Dewan ini mengambil tindakan fasal Majlis Perbandaran Pulau Pinang pun ada *respond* kepada Ahli Exco bagi Kerajaan Tempatan. Oleh kerana itu, saya bangkitkan perkara ini.

Pada 10hb. Julai, 1982, satu pasukan meruntuhkan binaan rumah haram dari Majlis Perbandaran .....(gangguan).

Tuan Speaker: Ahli Kawasan Paya Terubong, apa yang anda bawa itu ialah pentadbiran harian. Saya harap jika ada apa-apa perkara atau masalah, sila rujuk perkara itu kepada Yang diPertua Majlis Perbandaran.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tapi kalau Majlis Perbandaran adalah mengikut akta-akta ini saya tidak bangkitkan di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker: Boleh, anda boleh bawa tapi mesti perkara berkaitan dengan dasar.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tapi perkara ini ada bersangkutan di kawasan saya.

Tuan Speaker: Ya, betul, tapi .....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Saya mahu bagi tahu Dewan ini.

Tuan Speaker: Bila saya cakap, Ahli Yang Berhormat sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker boleh kata. Jangan buang masa .....(gangguan).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong, saya sudah ambil keputusan kelmarin, jika ada apa-apa masalah berkaitan dengan Majlis Perbandaran, sila rujuk masalah atau perkara itu kepada Yang diPertua Majlis Perbandaran. Adakah anda faham?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker, saya faham, tapi sebagai seorang Ahli yang bertanggungjawab, saya mesti bangkitkan perkara ini di sini. Bolehkah saya sambung ucapan saya ini?

Tuan Speaker: Boleh.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Atas rayuan pemaju, Majlis Perbandaran dengan arahan .....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, Tuan Speaker telah bagi perintah sambung atas perkara perbincangan. Tidak faham Bahasa Malaysia barangkali? Dulu pun serupa ini, sekarang duduk di sana pun serupa juga.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Diam-diam. Jangan kacau di sini. Anda ingat anda pandai. Jangan main, jangan buang masa di sini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Lompat di sini, lompat di sana, sampai hari ini tidak belajar Bahasa Malaysia. Lompat keluar .....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Kalau saya tak berapa pandai bercakap Bahasa Kebangsaan, tapi rakannya pun serupa. Bukankah dia pun tak baik?

Tuan Speaker: Ahli dari Kawasan Paya Terubong, tidak payah bawa perkara Majlis. Sila ikut Rang Undang-Undang ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker, pendek kata kalau saya tak boleh ucapkan di sini, saya akan bangkitkan kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang.

Akhir sekali saya menyokong Rang Undang-Undang ini.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Yusoff Hilmi Bin Haji Shafie): Yang Berhormat Tuan Speaker, izinkan saya untuk menyampaikan sepatah dua kata menyokong di atas Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1983, yang mana sudahpun ramai daripada Yang Berhormat-Yang Berhormat telah melafazkan pandangannya masing-masing.

Banyak yang telah ditegur oleh pihak Pembangkang kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Dalam sebagai Ahli Exco yang mempengerusikan hal-ehwal tanah oleh sebab keadaan kekurangan wang ataupun tunggakan \$8 juta tidak dapat dipungut. Saya rasa bagi pihak yang berkenaan telahpun membuat pungutan. Barangkali apa yang saya fahamkan ialah sampai hari ini telah pun didapati \$800,000.00 sesudah Yang Berhormat yang berkenaan menjalankan tugas, tetapi oleh sebab Yang Berhormat menimbang rasa di atas kemiskinan pak tani-pak tani kita yang mana pak tani-pak tani kita ini sudahpun terbengkalai sawah-sawah mereka semenjak tahun 1978 lagi, dengan sebab itulah keadaan tunggakan ini tak dapat diambil dengan sepenuhnya.

Walau bagaimanapun, saya rasa bagi masa yang hadapan, Yang Berhormat berkenaan ini akan dapat menjalankan pungutan cukai ini dengan baik, oleh sebab seperti yang kita tahu, tanah-tanah kaum tani kita ini sedang dipulihkan oleh Kerajaan kita bersama-sama dengan Kerajaan Pusat. Mudah-mudahan tindakan ini akan dapat mengembalikkan kedudukan kaum tani kepada pendapatan yang lebih baik di masa yang akan datang. Pada hari ini perkara ini sudah atau sedang dijalankan dan saya rasa pada masa yang tidak lama lagi masalah ini akan dapat diselesaikan dan pungutan ini juga saya rasa boleh diselesaikan. Saya juga ucapkan terima kasih kepada pihak Yang Berhormat yang telah memberi belas kasihan kepada pak-pak tani yang miskin.

Satu lagi punca keadaan kedudukan dalam pungutan ini ialah oleh sebab pada masa sekarang ini keadaan bil-bil berkenaan hasil-hasil tanah ini telahpun disatukan dengan keadaan kedudukan hasil tali-air. Dengan itu kita tahu bahawa pak tani-pak tani ini orang miskin, dengan itu manakala dikumpulkan keadaan kedua-duanya sekali dalam satu bil, maka tentulah keadaan beban ini amat berat kepada pak tani. Itu adalah satu punca lagi kedudukannya hasil-hasil ini tak dapat dibayar. Insya-Allah mudah-mudahan saya rasa keadaan pemuliharaan ini manakala sampai pada peringkat yang penuh kehasilan dengan kejayaan keadaan ini dapat dipulihkan.

Walaupun begitu, saya berharap benar kepada Kerajaan supaya dapat memenuhi segala tanggungjawab sebagaimana di masa-masa yang sudah. Di masa yang lalu rakyat sekalian berpuas hati di atas layanan yang telah diberi kepada rakyat. Apa saja yang dikehendaki yang patut dan munasabah di-

sampaikan kepada rakyat. Begitu juga diharap bahawa jawatan-jawatan pegawai Kerajaan kita yang tidak lagi dapat diisi ataupun masih ada tempat kekosongan patutlah dipenuhi dengan secepat mungkin untuk menjalankan aktiviti Kerajaan dengan bersih.

Di sini saya pandang apa pegawai-pegawai di dalam negeri ini yang mana bilangannya daripada semenjak 30 tahun lebih belum juga ditimbang dan ditambah walaupun pegawai-pegawai ini adalah sebagai pemimpin dalam daerah dan mukim. Mereka ini berkhidmat dalam negeri kita dengan baik dan memenuhi segala kewajipan yang dikehendaki oleh Kerajaan. Pegawai-pegawai yang saya maksudkan itu ialah Penghulu-Penghulu Kerajaan.

Penghulu-Penghulu Kerajaan semenjak daripada tahun 1950an sehingga ke hari ini barulah ditambah sebanyak 2 orang daripada 22 orang pada masa yang lalu di atas ingatan yang dibuat dengan begitu baik oleh pihak Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Kita tahu bahawa jawatan ini ialah jawatan yang sangat mustahak kepada keseluruhan rakyat dan mereka ini telah mengambil bahagian dalam semua lapangan. Oleh sebab itulah saya rasa patut ditimbang supaya ditambahkan seorang lagi bagi tiap-tiap daerah. Kita tahu bahawa bagi Daerah Balik Pulau dan juga Nibong Tebal telahpun ditambah seorang di daerah-daerah ini.

Maksud saya berucap di dalam Dewan yang mulia ini ialah oleh sebab keadaan mengikut bilangan penduduk yang bertambah begitu banyak juga sepatutnya layanan-layanan patutlah pula ditimbang kepada mereka ini. Semenjak daripada tahun 1950an sehinggalah hari ini saya rasa elaun-elaun mereka untuk perjalanan masih diberi

untuk motosikal. Pada hari ini saya rasa tidaklah layak lagi sebagai seorang ketua dalam masyarakat bagi Mukim dan Daerah untuk menggunakan kenderaan yang seperti ini. Kita tahu bahawa pada masa ini kerja-kerja adalah begitu banyak. Saya rasa pada masa ini had elaun perjalanan mereka barangkali dalam \$108.00 sahaja bagi satu bulan dan tidak melebihi daripada itu. Jika perjalanan mereka lebih, maka mereka ini tidak dapat menuntut. Ini juga patutlah ditimbang supaya sesuai dengan kedudukan keadaan perbelanjaan di masa sekarang ini. Begitulah juga keadaan kemudahan-kemudahan yang lain sebagaimana perumahan yang patut ditetapkan dalam mukim masing-masing supaya kemudahan-kemudahan yang bersangkutan paut dengan orang ramai tidaklah menyulitkan.

Pada hari ini saya juga mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri yang telah bertimbang rasa dalam soal ini. Pegawai-pegawai ini telah diberi rumah-rumah murah yang dibuat di dalam kawasan mereka. Peruntukan kediaman bagi Penghulu-Penghulu di dalam kawasan itu adalah untuk memberi kesenangan kepada rakyat dalam kawasan itu.

Seperkara lagi ialah dalam soal kedudukan ahli Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung (JKKK) yang mana kalau kita tinjau negeri-negeri lain dalam Malaysia ini, elaun yang kita bayar kepada ahli-ahli jawatankuasa itu adalah yang paling rendah sekali. Dengan itu patutlah juga dipertimbangkan elaun-elaun mereka kerana perkhidmatan mereka ini begitu memuaskan dan banyak perkara dalam rancangan-rancangan yang mereka bersama-sama mengambil bahagian dengan patuh dan setia kepada Kerajaan.

Maka sekadar ringkasan itulah saya sampaikan ucapan dan saya menyokong penuh di atas Rang Undang-Undang Perbekalan ini dan saya mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih di atas perbelanjaan yang dibuat dengan begitu baik.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee): Tuan Speaker, bagi pihak Kerajaan Negeri, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat semua yang telah menimbulkan soalan-soalan mengenai perkara-perkara perumahan.

Kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Tasek Gelugor, saya memberitahu kepada Yang Berhormat bahawa perkara yang telah ditimbulkan iaitu keutamaan kepada orang-orang di Tasek Gelugor bagi peruntukan perumahan di Kampong Besar dan Kampong Selamat, Tasek Gelugor, perkara ini akan diberi perhatian.

Kepada Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Kubang Semang, mengenai perkara penduduk-penduduk yang terlibat dengan projek aliran letrik Lembaga Letrik Negara, Kerajaan Negeri telah memutuskan bahawa kita akan menolong penduduk ini dan sekarang ini Kerajaan Negeri sedang menunggu butir-butir mengenai penduduk-penduduk ini daripada Pemungut Hasil Tanah.

Berkenaan dengan permintaan untuk mempercepatkan proses peruntukan perumahan di projek-projek kita, ini adalah menjadi dasar kita bagi projek-projek perumahan dalam Rancangan Malaysia Keempat dan inipun telah diumumkan pada masa dahulu bahawa kita akan cuba memperuntukkan rumah kos rendah pada masa 50% pencapaian pembinaan.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Datuk T. Subbiah): Tuan Speaker, ramai daripada Ahli-Ahli Yang Berhormat termasuk Ahli-Ahli Pembangkang telah merakamkan kebimbangan mereka terhadap masalah tunggakan cukai tanah dan telah menasihatkan Kerajaan supaya bersikap tegas untuk tindakan kutipan tunggakan cukai tanah. Cukai tanah boleh dibayar mulai awal tahun sehingga 31hb. Mei pada tiap-tiap satu tahun dan jika pembayaran tidak dibuat, maka cukai tanah akan menjadi tunggakan. Tunggakan cukai tanah pada 31hb. Disember, 1981 ialah \$5,761,944.20. Tindakan telah dimulakan pada bulan Julai tahun ini untuk mengutip tunggakan cukai tanah di bawah Kanun Tanah Negara. Sehingga 30hb. September, 1982, sejumlah \$788,785.00 daripada tunggakan tersebut telah dibayar. Selama dalam 3 bulan — Julai sampai September — lebih kurang 15% daripada tunggakan cukai itu telah dibayar. Tindakan yang hanya ada di bawah Kanun Tanah Negara untuk mengatasi masalah tunggakan ini adalah di bawah Seksyen 100. Sehingga sekarang Kerajaan belum lagi melaksanakan tindakan merampas tanah.

Walau bagaimanapun, Pejabat Pejabat Tanah telah menghantar notis-notis peringatan untuk membayar cukai tanah walaupun pejabat-pejabat tersebut tidak semestinya berbuat demikian. Sebagaimana yang telah dinyatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam ucapan Belanjawan 1983, kebanyakan tuan-tuan tanah telah menjelaskan cukai tanah mereka pada tiap-tiap tahun. Walaupun demikian, terdapat juga sebilangan yang tidak tampil ke hadapan untuk menunaikan tanggungjawab mereka. Kerajaan Negeri tidak boleh lagi berdiam diri terhadap sikap yang demikian dan telah mengambil keputusan untuk meng-

ambil tindakan mengikut peruntukan Kanun Tanah Negara bagi mengutip tunggakan cukai tanah.

Tuan-tuan tanah juga telah dimaklumkan menerusi siaran akhbar menerangkan bahawa mereka telah diminta menjelaskan tunggakan cukai tanah mereka dan sekiranya mereka enggan selepas diberi notis Borang 6 A, maka tanah mereka akan dirampas di bawah Seksyen 100, Kanun Tanah Negara. Sekiranya mereka masih berkehendakkan tanah mereka, mereka boleh selepas rampasan dibuat merayu ke Mahkamah atau kepada Pihak Berkuasa Negeri. Bagi rayuan yang dibuat kepada Pihak Berkuasa Negeri, rayuan itu akan dipertimbangkan dan Pihak Berkuasa Negeri boleh menurut rayuan tersebut ataupun melepaskan (release) rampasan itu dengan dikenakan bayaran denda sebanyak 6 kali ganda jumlah tunggakan cukai tanah sebelum rampasan dijalankan. Dengan cara pengeluaran Borang 6A yang telah dilakukan, pembayaran hasil tanah akan dapat dijelaskan dan Pihak Kerajaan yakin bahawa tunggakan-tunggakan akan berkurangan.

Sebagai yang saya telah nyatakan di peringkat awal, tindakan yang hanya ada di dalam Kanun Tanah Negara dalam masalah tunggakan ini ialah untuk merampas tanah tersebut. Kerajaan akan menimbang nasihat-nasihat Ahli-Ahli Yang Berhormat untuk mengambil semua bidang tindakan termasuk tindakan di bawah Kanun Tanah Negara untuk mengutip tunggakan-tunggakan. Pihak Kerajaan telah menubuhkan satu Jawatankuasa untuk menimbang rayuan-rayuan berkaitan dengan rampasan tanah di bawah Kanun Tanah Negara untuk mengemukakan perakuan supaya dapat dipertimbangkan oleh Pihak Berkuasa Negeri

bagi mengambil tindakan-tindakan kepada rayuan. Jawatankuasa ini dipengerusikan oleh Pengerusi Jawatankuasa Tanah dan ahli-ahlinya adalah seperti berikut:—

- (i) Y.B. Datuk Abdul Rahman bin Haji Abbas;
- (ii) Y.B. Datuk Khor Gark Kim;
- (iii) Y.B. Encik Lee Jong Ki;
- (iv) Y.B. Setiausaha Kerajaan;
- (v) Y.B. Pegawai Kewangan Negeri; dan
- (vi) Pengarah Tanah dan Galian.

Y.B. Ahli Kawasan Bagan Jermal mencadangkan supaya notis-notis cukai tanah hendaklah dihantar kepada tiap-tiap tuan tanah pada tiap-tiap tahun sebagaimana yang dibuat terhadap cukai pintu yang dikeluarkan oleh Majlis Perbandaran dan juga tunggakan itu dibenarkan untuk dibayar secara beransur-ansur. Kanun Tanah Negara tidak ada memperuntukkan kemudahan untuk mengeluarkan notis tahunan seperti yang dikeluarkan oleh Majlis Perbandaran dan juga tidak ada peruntukan untuk mengutip cukai tanah secara beransur-ansur.

Y.B. Ahli Kawasan Kubang Semang telah merujuk mengenai perkara penjualan lot-lot persendirian dengan cara surat perjanjian jual-beli tanpa pecah sempadan yang sah. Tanah-tanah pertanian tidak boleh dipecah sempadan kurang daripada 1 ekar bagi satu lot pecahan. Kerajaan tidak berupaya untuk menahan penjualan tanah secara surat perjanjian tetapi akan menasihati bakal-bakal pembeli untuk mengambil segala perhatian termasuk mendapatkan nasihat undang-undang sebelum membuat satu perjanjian untuk membeli tanah-tanah yang tidak pecah sempadan secara sah. Mereka patut mengambil tindakan

memasukkan *caveat* di atas tanah yang telah dibeli oleh mereka secara surat perjanjian itu.

Mengikut undang-undang yang berkuatkuasa sekarang, semua hakmilik dalam Negeri Pulau Pinang akan menjadi hakmilik tidak boleh disangkal (indefeasible) selepas 13hb. Disember, 1985. Seksyen 88, Kanun Tanah Negara, Negeri Pulau Pinang dan Melaka, tahun 1963 ada berkaitan. Dalam lain perkataan semua tuan-tuan tanah yang berdaftar dalam daftar sementara (interim register) pada 31hb. Disember, 1985 akan menjadikan tuan-tuan tanah tidak boleh disangkal. Oleh itu Kerajaan menasihatkan semua tuan-tuan tanah menyemak hakmilik mereka dengan seberapa segera yang boleh di Pejabat Pengarah Hakmilik Tanah untuk menjadikan hakmilik mereka tidak boleh disangkal. Kegagalan berbuat demikian mungkin menjadikan tuan-tuan tanah yang berhak tetapi tidak didaftarkan sebagai tuan tanah di dalam hakmilik tanah tersebut dan mereka mungkin akan kehilangan hak mereka di atas tanah itu.

Lain-lain perkara yang terlibat dengan tanah yang telah dikemukakan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat telah diambil perhatian dan tindakan yang perlu akan diambil.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Mohd. Shariff Bin Haji Omar): Yang Berhormat Datuk Speaker, beberapa orang Ahli Yang Berhormat telah membangkitkan masalah berhubung dengan pembangunan sektor pertanian.

Berhubung dengan masalah tanah terbiar ataupun dengan perkataan loghat Pulau Pinang "tanah rang", Kefajaan memang sedar ten-

tang masalah tanah terbiar ini dan menganggapkan perkara ini sebagai satu perkara yang serious. Langkah-langkah telahpun dan sedang dibuat bagi mengatasi masalah tanah rang yang terdapat di Negeri Pulau Pinang. Soal memulih tanah rang ini adalah dijalankan dengan kerjasama Kerajaan Pusat. Sebagaimana kita semua sedia maklum, pada tahun 1981/82, Kerajaan Pusat telah memperuntukkan sebanyak \$2.1 juta untuk memulihkan tanah-tanah sawah yang terbiar di Daerah Seberang Perai Tengah dan Seberang Perai Utara. Baru-baru ini Kerajaan Pusat telah meluluskan hampir 5 juta untuk memulihkan tanah yang terbiar yang terdapat di dalam Negeri Pulau Pinang. Kerajaan Negeri juga bersungguh-sungguh untuk memerangi masalah tanah terbiar yang terdapat di dalam negeri ini. Usaha-usaha akan terus dipergiatkan supaya keluasan tanah-tanah rang akan menjadi kurang dan akhir sekali mencapai matlamat kita untuk memulihkan keseluruhan tanah-tanah terbiar yang terdapat di dalam Negeri Pulau Pinang ini.

Berhubung dengan perkara yang dibangkitkan oleh Y.B. Ahli Kawasan Kubang Semang berkenaan dengan rancangan yang dinamakan Projek LADP ataupun Projek Bantuan Input dan Mempelbagaikan Tanaman. Di bawah projek ini petani-petani digalakkan untuk memulih dusun mereka dan pihak Jabatan Pertanian akan membekalkan benih tanaman seperti durian, mempelam dan rambutan yang bermutu baik. Apa yang menjadi masalah kepada kita adalah keengganan para peserta menebang pokok-pokok buah-buahan yang telah tua kerana pada pandangan mereka, walaupun pokok ini sudah tua tetapi akan memberi sedikit sebanyak pendapatan kepada mereka. Adalah menjadi harapan Jabatan

Pertanian supaya Ahli-Ahli Yang Berhormat dan juga Ahli-Ahli Jawatankuasa JKKK akan membantu usaha kita untuk mengubah sikap petani-petani yang terlibat supaya menerima pertolongan bagi memulih dusun-dusun mereka yang mempunyai pokok-pokok yang telah tua dan di mana hasil dari pokok berkenaan sudah tidak banyak lagi.

Berkaitan dengan masalah Jabatan Parit dan Taliair, memang diakui bahawa parit-parit dan taliair ini adalah dibina dalam masa penjajahan lagi. Kita memang berusaha untuk membaiki parit-parit ini dan di bawah rancangan LADP, Kerajaan Pusat melalui Kementerian Pertanian telah meluluskan peruntukan bagi memperbaiki infrastruktur pengairan dan saliran yang terdapat di dalam negeri ini.

Datuk Speaker, dalam usaha untuk meninggikan produksi pertanian, projek bantuan input dan mempelbagaikan tanaman ada dijalankan. Tujuan projek ini ialah meninggikan pengeluaran dan menambahkan pendapatan pekebun-pekebun kecil melalui penggunaan input pertanian yang secukupnya. Juga kita ingin menggalakkan petani-petani supaya mempelbagaikan tanaman dan menggunakan tanah-tanah mereka dengan cara maksima. Dengan cara ini kita dapat mengubah cara mengusahakan pertanian secara *subsistence* kepada usaha pertanian moden. Juga di bawah rancangan ini ada diberi subsidi alat-alat pertanian untuk menolong petani-petani miskin yang tidak berkemampuan untuk membeli alat-alat pertanian.

Saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-Ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh tentang pembangunan sektor pertanian dan pihak Kerajaan akan mengambil per-

hatian ke atas perkara-perkara yang disentuh oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat itu.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Datuk Khor Gark Kim): Tuan Speaker, saya bangun untuk mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat yang telahpun membangkitkan perkara-perkara yang berkaitan dengan Kerja Raya.

Daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Tasek Gelugor dan Kawasan Kubang Semang berkenaan jalan-jalan yang belum ditarkan atau binaan jalan-jalan yang belum disempurnakan, bagi pihak Kerajaan Negeri saya akan merujuk perkara-perkara ini kepada jawatankuasa dan pihak yang berkaitan akan mengambil tindakan yang sewajarnya supaya kerja-kerja ini boleh disempurnakan dengan secepat mungkin. Berkenaan projek-projek yang belum dilaksanakan tetapi telah dikemukakan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat yang berkenaan, saya ingin memaklumkan kepada Dewan ini juga bahawa oleh kerana kemelesetan ekonomi negeri ini, ada beberapa projek binaan yang telahpun ditangguhkan dan peruntukan wang untuk projek-projek ini belum didapati, akan tetapi projek-projek ini telahpun dimasuki dalam kajian separuh penggal baru-baru ini dan saya harap kita boleh cuba supaya dapat projek-projek ini dijalankan.

Berkenaan komen-komen daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Teluk Bahang berkenaan keadaan jalan di Teluk Bahang yang tidak begitu memuaskan hati, perkara ini telahpun saya menjawab dengan teliti dalam sesi soalan kelmarin dan saya ingin memaklumkan kepada Dewan ini juga bahawa JKR akan mengambil tindakan yang cu-

kup berkesan berkenaan perkara ini.

Daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal berkenaan kerja korek-mengorek jalan-jalan yang telah mengakibatkan satu keadaan yang cukup tidak memuaskan hati kepada pengguna-pengguna jalan, saya ingin memaklumkan kepada Dewan ini bahawa Jawatankuasa Kerja Raya telahpun mengambil perhatian yang cukup serious berkenaan kedudukan ini. Biasanya, Tuan Speaker, jalan-jalan dan tepi-tepi jalan adalah dikorek untuk ditanam paip-paip air, paip-paip najis, kabel telekom ataupun kabel L.L.N. Selepas sahaja kerja-kerja menanam paip dan kabel itu disempurnakan, jabatan-jabatan yang berkenaan dikehendaki menutup semula atau mengisi semula atau *fill back* lubang-lubang atau *trenches* atau *manhole* yang telah dikorek itu dan selepas itu JKR atau MPPP akan mengambil alih dan menempatkan semula atau *reinstate* jalan-jalan tersebut.

Kerajaan Negeri sentiasa mengawasi segala kemungkinan bahaya yang mengakibatkan kesusahan atau gangguan kepada orang ramai. Oleh itu Jawatankuasa Kerja Raya telahpun beberapa kali bermesyuarat dengan wakil-wakil P.B.A., L.L.N., M.P.P.P. dan M.P.S.P. untuk mendapatkan kerjasama yang lebih berkesan dan lebih erat daripada jabatan-jabatan yang berkenaan dan keputusan-keputusan yang telah diambil oleh Jawatankuasa Kerja Raya ini termasuk keputusan yang berikut:—

Pertama: Pihak yang berkenaan melalui J.K.R. dan M.P.P.P. akan menyelaraskan dengan lebih rapat dan lebih berkesan kerja-kerja memasang atau perkhidmatan jabatan-jabatan yang berkaitan supaya kesusahan dan gangguan yang dihada-

pi oleh pengguna-pengguna boleh dikurangkan.

Kedua: Jawatankuasa Kerja Raya akan menyiapkan kerja-kerja mengorek dan penanaman paip-paip atau kabel dan mengambus atau menutup lubang-lubang yang terdapat dengan secepat mungkin melalui jabatan-jabatan yang berkenaan, dengan itu akan mengurangkan ketidakselesaian kepada orang-ramai.

Ketiga: Pihak yang berkenaan akan mengambil segala langkah berjajaga dengan menyediakan lampulampu, pelita-pelita dan *barricade* yang mencukupi dengan mengikut garis panduan J.K.R. dan M.P.P.P. dan garis-garis panduan dari J.K.R. dan M.P.P.P. sedang dikaji semula dan di *upgrade* tidak lama lagi. Saya berharap satu set garis panduan yang baru boleh dikeluarkan supaya orang-ramai pun sentiasa boleh mengkaji dan menyemak (check) dengan pihak-pihak yang berkenaan.

Keempat: Kerajaan Negeri akan mengambil alih jalan-jalan dan menempatkan sepenuhnya berkenaan jalan-jalan yang telah dikorek dan telah diisi penuh semula. *Reinstatement* akan dijalankan tidak lewat daripada masa satu minggu untuk jalan-jalan yang berada di luar kawasan bandar dan untuk jalan-jalan dalam kawasan bandar *reinstatement* ini akan dijalankan dalam 3 hari oleh pihak M.P.P.P. Untuk jalan-jalan yang berada di luar kawasan bandar, kerja-kerja ini akan dijalankan oleh J.K.R.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Abdul Rahman Bin Haji Abbas): Datuk Speaker, saya mengambil kesempatan ini untuk menyokong

penyuh ucapan yang disampaikan oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada hari semalam dan di samping itu juga saya ingin menjelaskan beberapa hal yang telah ditimbulkan oleh semua Ahli Yang Berhormat sama ada di sini ataupun di sebelah sana yang melibatkan sedikit sebanyak dengan tugas-tugas saya.

Secara umum, lawatan-lawatan yang dibuat oleh ahli-ahli sama ada Ahli Dewan ataupun Ahli Majlis adalah lawatan yang dirancang dan difikirkan perlu dan dibawa ke dalam mesyuarat beberapa kali sebelum diluluskan. Ini bermakna lawatan itu akan memberi banyak faedah bukan sahaja kepada ahli itu sendiri tetapi kepada tugas-tugas mereka.

Tadi telah juga disebut tentang masalah penjaja, peniaga-peniaga kecil ataupun peniaga-peniaga yang beredar. Biasanya mereka yang berlesen jika berlaku sesuatu permohonan di kawasan mereka, mereka akan ditempatkan semula sebolehnya di kawasan yang berhampiran, iaitu dengan satu tujuan supaya mata pencarian mereka tidak terjejas. Ini adalah amalan kedua-dua Majlis sama ada M.P.P.P. atau pun M.P.S.P.

Pasar-pasar juga merupakan tanggungjawab kedua-dua Majlis dan Majlis sentiasa memerhati di mana-mana tempat yang perlu diadakan pasar dan juga ada tempat yang sudah ada pasar yang sudah lama ataupun perlu diubahsuai akan diubahsuai. Satu hal sahaja yang patut saya katakan di sini iaitu segala-galanya bergantung kepada keadaan kewangan dan kemampuan dari segi kakitangan yang ada pada kedua-dua Majlis.

Mengenai penambunan tanah sama ada tanah sawah ataupun di

tempat-tempat tertentu, ini adalah tertakluk di bawah Akta Kecil ataupun Undang-Undang Kecil Kerja-Kerja Tanah dan kita sentiasa memerhati hal-hal ini dan setiap orang yang melakukan kerja-kerja ini diminta mematuhi Undang-Undang Kecil Kerja-Kerja Tanah.

Mengenai permohonan untuk membina rumah, biasanya cepat kecuali kalau ada hal-hal yang tertentu yang perlu dibesarkan terlebih awal, maka itu agak akan menjadi lambat, tetapi kalau sudah cukup syarat-syarat, saya rasa tidak ada kelambatan yang akan berlaku.

Projek untuk mengindahkan bandar dan juga kebersihan kampung merupakan satu projek yang saya rasa adalah perlu dan ini bukanlah satu pembaziran. Ini juga berkehendakkan satu kempen secara menyeluruh yang mesti disertai oleh semua kita yang ada dalam negeri ini, ertinya kita tidak boleh mencemuh mengatakan bahawa ini merupakan satu pembaziran sebab ini merupakan hal yang sangat baik untuk kehidupan kita semua.

Satu hal yang juga telah dibangkitkan oleh salah seorang daripada Yang Berhormat iaitu mengenai pembayaran balik oleh Majlis Perbandaran. Yang sebenarnya Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah pun membayarkan hutang mereka dalam tahun 1979. Itu adalah satu kenyataan.

Jadi saya rasa itulah sahaja, Datuk Speaker, yang saya hendak perkatakan pada petang ini.

Terima kasih.

Tuan Speaker: Dewan ini ditangguhkan 15 minit.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.00 petang.

Dewan disambung semula pada jam 4.30 petang.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mengucapkan berbilang terima kasih kepada semua Ahli-Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-Undang saya, dan saya ucapkan terima kasih sebab nampak saya semua Yang Berhormat Ahli-Ahli Dewan ini telah menyokong Rang Undang-Undang ini. Cuma sokongan dari pihak pembangkang sahaja tidak ada, sebab *style* pihak pembangkang tentulah tidak serupa dengan *style* kami di sebelah sini.

Saya harap Yang Berhormat Ahli-Ahli akan mengambil perhatian di dalam jawapan-jawapan kepada beberapa perkara yang telah dibangkitkan dalam perbahasan ini, rakan-rakan saya di dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan sebagai Pengerusi Jawatankuasa mereka masing-masing telah menjawab dengan teliti kepada apa-apa perkara yang mereka telah mengambil perhatian, dan jika ada lain-lain issue yang tidak sesungguhnya ada berkaitan dengan Rang Undang-Undang Perbekalan ini Kerajaan bolehlah ambil perhatian.

Sesungguhnya ini satu peringkat sejarah di dalam Dewan sebab Rang Undang-Undang ini adalah memberi peluang menunjukkan kepada orang ramai bagaimana sistem pentadbiran yang kita ada melalui Jawatankuasa-Jawatankuasa Majlis Mesyuarat Kerajaan yang telah dijalankan dengan baik sekali. Saya ingat semua saudara-saudara Yang Berhormat yang ada dalam Dewan ini mestilah memberi pujian kepada Pengerusi Jawatankuasa sebab mereka telah dalam satu masa yang pendek, selepas pilihanraya baru-baru ini dalam bulan April mengkaji

dan menyiasat tanggungjawab mereka. Ini saya sungguh berharap adalah satu keadaan yang baik dan di hari depan semua Ahli-Ahli di dalam Jawatankuasa ini mestilah mengikut risalah-risalah yang telah dibentangkan 4, 5 dan 6 dan inilah menjadi buku yang mana kita mesti kawal dengan bekalan yang kita ingin luluskan hari ini.

Tuan Speaker, saya ada dua perkara yang dibangkitkan oleh pihak sahabat saya yang saya ingat saya mesti ambil peluang di sini sedikit sebanyak untuk menjawabnya. Yang Berhormat Ahli Kawasan Kubang Semang telah membawa masalah kedai tuak. Ini adalah satu masalah yang lama yang kita telah mempertimbangkan. Jika kita ingat balik kepada masa dulu, pendapatan atau hasil yang kita dapat daripada kedai-kedai tuak adalah menjadi sebahagian besar dari hasil-hasil kutipan Kerajaan Negeri. Masa sekarang hasil daripada kedai tuak telah dikurangkan dan sesungguhnya perkara ini pun telah diambil pertimbangan beberapa tahun oleh Kerajaan Negeri, tetapi pada tahun ini dan barangkali pada tahun depan, bila kedudukan kewangan negeri ini menjadi lebih baik, dapatlah kita langsung selesaikan perkara ini.

Tuan Speaker, ada satu-dua perkara lagi yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Penanti. Pertama, ialah masalah bil-bil yang dikeluarkan oleh pihak kutipan hasil tanah dan hasil taliair. Ini Kerajaan telahpun mengambil pertimbangan, tetapi saya harap semua penduduk Negeri Pulau Pinang boleh terima apa yang kita cuba jalankan pada tahun ini. Apa yang kita jalankan ialah satu sistem perhubungan atau *collective billing*, tetapi sesungguhnya semua bil-bil itu telah dihantar semua sekali tetapi pembayaran balik kepada hasil tanah dan hasil taliair boleh dibayar di masa yang tidak serupa. Ini

ada bersangkutan dengan apa yang Kerajaan Negeri telah mencuba, iaitu menjalankan pentadbiran melalui komputer. Saya harap kita boleh mencuba dalam satu-dua tahun lagi.

Lagi satu perkara yang berbangkit ialah masalah elaun atau gaji-gaji Penghulu dan Ahli-Ahli JKKK. Ini kita sedang mengambil perhatian, tetapi kedudukan kewangan kita tahun ini mestilah difikirkan masalahnya. Walau bagaimanapun, kita mengambil perhatian.

Berbalik kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota yang mana sesungguhnya saya mesti puji beliau sebab dalam perbincangan beliau, beliau sesungguhnya mengikut apa yang kita bahaskan dan tidak lari sini, lari sana, tetapi terus sahaja membahaskan masalah kewangan dalam negeri ini. Walau bagaimanapun, saya harap beliau menjaga dengan apa yang Mahaguru beliau ikut oleh sebab ada dua-tiga perkara yang beliau telah salah faham yang mana boleh mengelirukan rakyat. Saya tahu Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota tidak ingin hendak membuat kekeliruan dan saya ingat perkataan beliau bukan *intentional* sebab beliau telah menyebut "kerugian negeri" sebagai terjemahan "deficit". Jika beliau boleh terima, perkataan yang betul ialah "kekurangan". *Deficit* bukan bermakna *loss* atau kerugian. Saya harap itu sahaja perkataan yang silap dan dengan sebab itu tidak payahlah saya ulang balik masalah ini.

Di samping itu, Kerajaan Negeri bukan tahun demi tahun mengalami kekurangan (deficit) sebab dalam tahun 1977 sampai hari ini sahaja kita telah menunjukkan kekurangan kewangan sebanyak 3 kali sahaja, iaitu satu di tahun 1977, kedua di tahun 1981 dan akhir sekali pada

tahun ini, 1982. Kekurangan kewangan yang besar sekali ialah seperti yang telah kita tunjukkan iaitu dalam tahun 1977 yang mana keadaan kewangan Negeri Pulau Pinang sesungguhnya buruk sekali, tetapi selepas tahun 1977 kita telah menaikan taraf kewangan kita di dalam negeri ini.

Saya harap Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Pengkalan Kota boleh terima bahawa ini bukanlah bererti Kerajaan kita lemah dalam kawalan kewangan negeri kita. Sesungguhnya Kerajaan telah mengawal kewangan kita dengan teliti sekali. Perkara ini pun telah dibangkitkan oleh Mahaguru beliau, Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor.

Pada tahun 1982 ini, Mahaguru baik. Di tahun ini kita telah sediakan pengurusan perbelanjaan yang menunjukkan wang kekurangan (deficit) \$8 juta lebih. Tetapi sampai bulan Disember tahun ini, kita anggapkan barangkali kekurangan tahun 1982 adalah \$171,814.00 sahaja. Itulah yang menunjukkan bagaimana kita telah menjaga kewangan tahun 1982 yang mana sesungguhnya kita telah menguruskan satu kekurangan yang besar sekali sampai \$8 juta lebih.

Di awal tahun ini, kita telah mendapat satu keputusan (result) yang bagus sekali. Di sini pun ditunjukkan dalam tahun ini Kerajaan Negeri telah menimbangkan apa yang sesuai, apa yang kita mesti bagi keutamaan, termasuk lawatan-lawatan ke luar negeri sebab ini pun termasuk dalam anggaran yang kita luluskan, bukan untuk tahun depan, tetapi untuk tahun 1982 sahaja.

Di tahun depan, kita mesti mengambil perhatian atas perkara ini dan jika Kerajaan Negeri mengambil keputusan hendak menghan-

tar rombongan-rombongan ke luar negeri tentulah Kerajaan Negeri mempertimbangkan bahawa lawatan-lawatan itu boleh membawa faedah masa pendek (immediate) atau membawa faedah yang baik untuk masa panjang.

Tuan Speaker, Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota telah membawa satu masalah kecil mengenai tunggakan sewa rumah. Beliau pertama kali baca Laporan Odit tahun 1978/1979. Sesungguhnya Odit itu tidak bersangkutan terus dengan Anggaran Perbekalan yang kita sekarang sediakan untuk tahun 1983 lima tahun yang lepas. Beliau kata kalau Kerajaan tidak mengambil tindakan yang baik, satu hari tentulah tunggakan sewa rumah sebanyak \$7,000.00 ini boleh sampai berjuta-juta ringgit. Apa yang saya boleh laporkan ialah ini adalah satu masalah yang berkaitan dengan seorang Pegawai Pakar Kesihatan dahulu dan tunggakan sewa rumahnya itu ialah \$7,050.00, tetapi beliau pun telah membayar balik \$3,000.00 secara tiga kali ansuran, dan Kerajaan yakin di masa depan semua tunggakan ini bolehlah didapati balik.

Lagi satu perkara ialah ansuran bayaran balik pinjaman. Ini semua adalah pinjaman yang Kerajaan buat di atas projek-projek Kerajaan dan adalah dibayar balik mengikut jadual kecuali 3 pinjaman bagi Projek KOMTAR oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang. Ansuran bayaran balik pinjaman bagi projek ini patut dibayar balik oleh Kerajaan Negeri tetapi tidak dibayar dari tahun 1978 oleh sebab bayaran balik daripada Perbadanan tidak diterima. Walau bagaimanapun Perbadanan telah meminta penangguhan dan pinjaman tersebut adalah mengikut pinjaman untuk kawasan Bagan Serai yang sekarang kita namakan Seberang Jaya, kedua

untuk kawasan perniagaan bebas dan ketiga untuk Rancangan Sungai Ara. Bayaran balik pinjaman KOMTAR sebanyak \$25 juta yang telah dibayar dalam tahun 1980 masih belum dijelaskan lagi.

Saya harap Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Pengkalan Kota bolehlah mengambil perhatian dan memahami Laporan Odit. Kerajaan juga mengambil perhatian apa yang terkandung di dalam Laporan Odit dan kita mengikut nasihat Auditor-General. Ini tidak menunjukkan Kerajaan tidak menjaga dengan bekalan yang kita ada.

Tuan Speaker, sekarang saya mestilah menjawab balik sedikit kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor. Saya faham beliau sekarang telah tahu saya mestilah bersara baru beliau barangkali ada peluang duduk di sini. Saya selalu terima dalam Dewan ini bahawa beliau mesti menuduh saya sebagai Ketua Menteri atau sebagai saya sendiri; itu dengan perasaan yang baik tetapi cara (style) yang tidak serupa. Suara saya pun boleh naik sedikit.

Di dalam perbahasan beliau, beliau pun telah membawa masalah Odit dan P.D.C. di tahun 1979. Berhubung dengan perkara yang membangkitkan iaitu Laporan Ketua Odit Negara dalam tahun 1979 tentang pembayaran balik pinjaman oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, saya ingin memberitahu Dewan ini bahawa dalam membiayai rancangan-rancangan pembangunan yang dilaksanakan oleh Perbadanan untuk dan bagi pihak Kerajaan Negeri, dasar kewangan kekurangan (deficit financing) telah digunakan dengan teliti demi untuk menjalankan rancangan-rancangan pembangunan sosial ekonomi selaras dengan strategi pembangunan negeri. Pembayaran untuk rancangan-ran-

cangan ini dapat dibuat melalui penggunaan semua kewangan tunai yang boleh didapati agar rentak pembangunan bukan sahaja dapat dikekalkan malah dapat dipercepatkan. Penggunaan kewangan tunai dapat dibuat kerana Perbadana telah dapat membina harta atau *assets* yang mencukupi untuk memenuhi tanggungan pinjaman. Penggunaan kewangan tunai seumpama ini perlu kerana Perbadanan terpaksa membiayai rancangan-rancangan pembangunan dengan sumber kewangannya sendiri.

Tuan Speaker, kepada lain-lain perkara yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor, saya ingat tidak perlu bagi saya menjawab ulasan-ulasan yang diberi oleh beliau, tetapi mengenai perhubungan di antara Pulau Pinang dengan Kedah dan di antara Pulau Pinang dengan Perak, saya ingat adalah satu perbahasan yang tidak perlu dalam Dewan ini. Pada pendapat saya ulasan-ulasan tersebut adalah tidak dan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor sahaja cuma henda membangkitkan emosi terhadap issue-issue itu di bawah perlindungan ketaatan.

Sekiranya Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor sesungguhnya benar-benar begitu berani, taat dan setia, begitu *militant* dan mahu memimpin parti DAP mengisytiharkan perang menentang Kerajaan Kedah dan Perak, biarlah saya nasihatkan Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bukit Glugor supaya jangan berbuat demikian. Sesungguhnya selepas keadaan yang kita telah lihat pagi ini saya ingat — malahan jika beliau mati pun dalam perang tersebut — pihak Kerajaan Negeri tidak mungkin akan mengkebumikan beliau dengan penghormatan.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang kedua.

Rang Undang-Undang dalam Jawatankuasa

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Fasal 1 dan 2 dan tajuk penuh dan fasal yang mengundangkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang.

Dewan bersidang semula.
Bacaan Yang Ketiga

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon melaporkan bahawa Rang Undang-Undang Perbekalan, (1983) 1982 telahpun dipertimbangkan sefasal demi sefasal dalam Jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Oleh itu saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang ketiga dan diluluskan.

(B) Rang Undang-undang Pinjaman pinjaman (Bank-bank) (Memperolehi Ruang Pejabat, Peralatan-peralatan) 1982.

Bacaan Yang Pertama

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang yang bernama "Suatu Enakmen untuk membenarkan pinjaman wang yang tidak melebihi \$50 juta daripada Bank-Bank bagi tujuan untuk memper-

olehi ruangan pejabat dan kelengkapan perabot-perabot pejabat, peralatan-peralatan dan kemudahan-kemudahan lain, pengambilan alih tanah yang dikehendaki bagi projek-projek di atas dan bagi bagi semua tujuan yang bersangkutan dengannya "dibacakan bagi kali yang pertama.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik): Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang pertama.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon kebenaran Tuan Speaker, di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat 118, bagi mencadangkan pengantungan Peraturan-Peraturan Majlis Mesyuarat bagi membolehkan Rang Undang-Undang ini dibawa dalam semua peringkat di dalam Majlis Mesyuarat ini.

Tuan Speaker: Saya memberi kebenaran di atas cadangan pengantungan Peraturan-Peraturan Majlis Mesyuarat.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Peraturan-Peraturan Majlis Mesyuarat digantungkan kuatkuasanya untuk sementara bagi membolehkan Rang Undang-Undang ini dibawa dalam semua peringkatnya di dalam Majlis Mesyuarat ini.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik): Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Usul dikemukakan dan dipersetujui.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan suatu Rang Undang-Undang bernama "Enakmen untuk membenarkan pinjaman wang yang tidak melebihi \$50 juta daripada Bank-Bank bagi

tujuan untuk memperolehi ruangan pejabat dan kelengkapan perabot-perabot pejabat, peralatan-peralatan dan kemudahan-kemudahan lain, pengambilan alih tanah yang dikehendaki bagi projek-projek di atas dan bagi semua tujuan yang bersangkutan dengannya" dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Speaker, berikut Fasal III
(2) Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan bahawa:

"Sesuai negeri tidak boleh meminjam kecuali di bawah undang-undang negeri tidak boleh membenarkan sesuatu negeri meminjam kecuali daripada Persekutuan atau, bagi tempoh tidak lebih daripada lima tahun, daripada sesuatu bank atau lain-lain sumber kewangan yang diluluskan bagi maksud itu oleh Kerajaan Persekutuan, dan tertakluk kepada apa-apa syarat sebagaimana yang ditentukan oleh Kerajaan Persekutuan."

Tuan Speaker, Rang Undang-Undang ini dibentangkan untuk mendapatkan kuasa bagi membolehkan Kerajaan Negeri meminjam sejumlah \$50,000,000.00 daripada bank-bank yang diluluskan oleh Kerajaan Persekutuan.

Wang yang hendak dipinjam di bawah peruntukan Rang Undang-Undang ini hendaklah digunakan bagi tujuan memperolehi ruangan pejabat, peralatan-peralatan dan kemudahan-kemudahan lain, pengambilan alih tanah yang dikehendaki bagi projek-projek di atas dan bagi semua tujuan yang bersangkutan dengannya.

Ketika projek KOMTAR diluluskan oleh Allahyarham Tun Abdul Razak pada tahun 1971, salah satu matlamatnya ialah me-

nempatkan institusi Kerajaan Persekutuan, Negeri, Pihak Berkuasa Tempatan dan Separuh Kerajaan di dalam sebuah pusat pentadbiran. Dari segi ini, Blok Menara di KOMTAR dan sebahagian daripada podiumnya telah dirancang untuk menempatkan bangunan pentadbiran negeri di masa hadapan.

Tuan Speaker, bangunan ini sekarang hampir siap dan persiapan untuk berpindah daripada Bangunan Tuanku Syed Putra ke Blok Menara KOMTAR pada awal tahun 1983 sedang dibuat. Oleh yang demikian, Kerajaan Negeri kenalah membayar sejumlah \$43,437,925.84 kepada Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang untuk pembelian ruangan seluas 168,000 kaki persegi atau 15,607 meter persegi.

Tuan Speaker, biasanya Kerajaan Pusat memberikan peruntukan secara pinjaman kepada negeri-negeri lain bagi membina Kompleks Baru Pentadbiran. Tetapi bagi Negeri Pulau Pinang, sungguhpun keputusan untuk membina Blok Menara Pentadbiran KOMTAR telah dibuat dalam tahun 1972 dan tugas melaksanakannya telah diserahkan kepada Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, peruntukan sebenar bagi Negeri Pulau Pinang untuk tujuan keperluan ruang pentadbiran yang baru hanya diberikan baru-baru ini iaitu pada 14hb. Oktober, 1982, oleh Kerajaan Persekutuan.

Berikutan dengan permohonan Kerajaan Negeri kepada Kerajaan Persekutuan untuk mendapatkan pinjaman bagi maksud mengadakan Pejabat-pejabat Pentadbiran Negeri di dalam Blok Pusat Pentadbiran KOMTAR, Kerajaan Persekutuan telah meluluskan permohonan negeri ini untuk meminjam sejumlah \$50,000,000.00 daripada institusi kewangan swasta mengikut Fasal 111(2) Perlembagaan Persekutuan. Adalah dijangka bahawa Kerajaan Persekutuan akan mengadakan peruntukan wang bagi maksud membayar balik pinjaman ini dan adalah mungkin di masa hadapan Kerajaan Persekutuan akan membantu negeri ini secara memberi pinjaman langsung bagi tujuan pembelian ruang pejabat di KOMTAR.

Tuan Speaker, oleh yang demikian, Rang Undang-Undang ini ialah untuk membolehkan Kerajaan Negeri meminjam wang daripada Bank-Bank Tempatan sejumlah \$50,000,000.00 bagi tujuan membeli ruangan-ruangan pejabat di KOMTAR.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik): Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Dewan ditangguhkan pada jam 5.15 petang.